De Amsterdamsche kermis-vreugd

Zingende, by die gelegenheid, de aldernieuwste Liederen

bron
De Amsterdamsche kermis-vreugd, Zingende, by die gelegenheid, de aldernieuwste Liederen. De Erve van der Putte, Amsterdam 1793

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_ams012amst01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

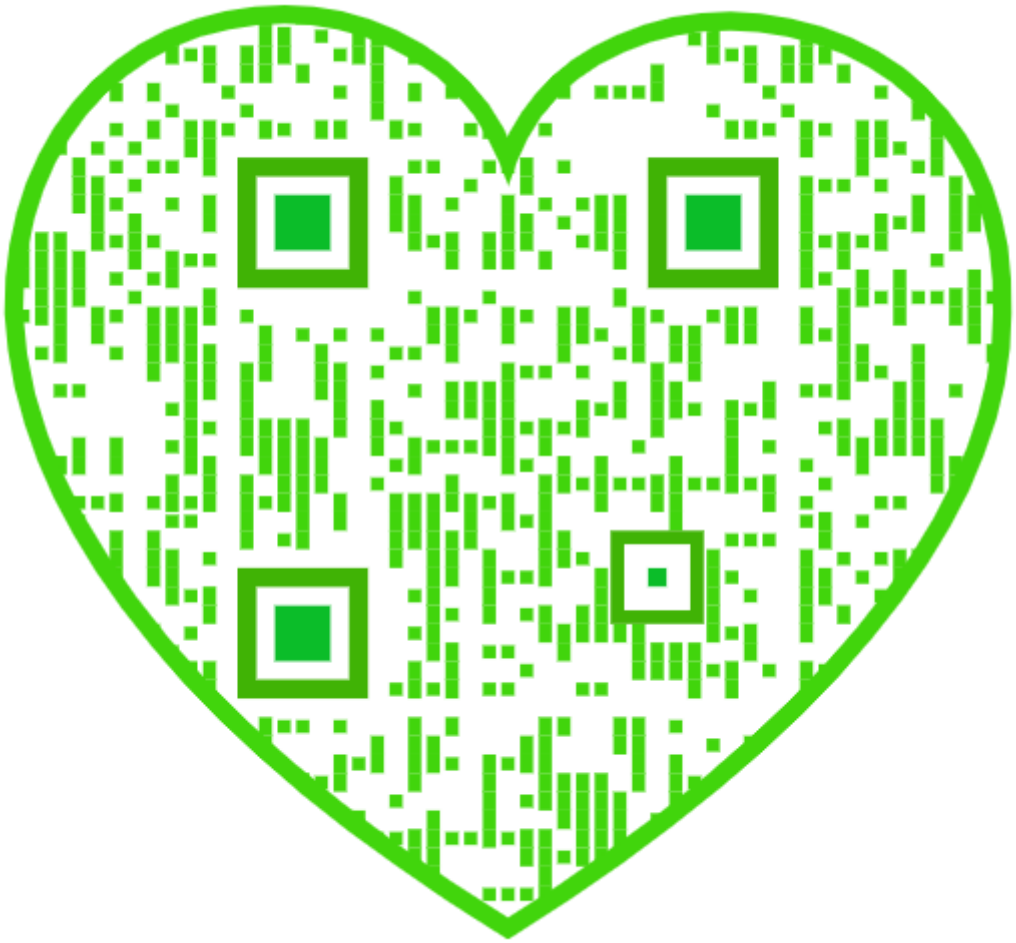

De Amsterdamsche Kermis-Vreugd.

Een aardige Klugt, voorgevallen binnen Amsteldam, daar een Pruissische Husaar in de kraam kwam van een jonge Zoon 't welk op den 16 Maart 1788 is geopenbaard.

Op een Aangename Vois.

1.
En Burgers voegt u wat aen myn zy,
Boeren en Boerinnen komt by my,
Hoop dog elk een aerdig lied,
Ik zal 't u zingen,
't Zyn raare dingen,
't Is binnen Amsterdam geschied.

2.
Dit Lied dat ik u zing is waar,
't Is van een Pruisische Hoesaer,
Hy lag buiten de liedse poort,
Ik zal 't verklaren,
Uw openbaren,
Ik heb geen mooijer pret gehoort.

3.
Maar hy had ruim zes jaren tyd,
Gedient zyn Pruissische Majesteit,
Maer niemand dat bemerken kan,
Hy ree te paerde,
Zo vlug op aarde,
Gelyk de alderbesten Man.
4.
Maer de Hoesaer kwam voor 't front,
Zy dogten hy was ongesont,
Men liet hem doe na het gasthuis gaen,
Ik zal het vertelle,
Gy jong geselle,
Voor al die hier in 't ronde staen.
5.
Maer doe hy in het gasthuis kwam,
Daer men in 't kort wat aars vernam,
De meid riep dagelyks aan de moer,
Zyn dat Hoesaeren,
Die moeten baren,
Het lykt wel een zoldaten hoer.
6.
Men haelde daer de goede vrouw,
Om hem te helpen uit de rou,
Zy gaven hem een drank in 't lyf,
Om door te zetten,
Wild hier op letten,
't Zal wel gaen sprak het vroetwyf.
7.
Alles kwam daer in rep en roer,
De knegt de meiden vaer en moer,
Zy bragten hem de kamer in,
De vroedvrouw roeide,
En zy spoeide,
Een aerdig Zoontje na haer zin.

8.
Zy bragten haer in het kinder-bed,
Alles wier daer in rust geset,
Men maekt haer een kandeeltje klaer,
't Is lekker eeten,
Wild het weten,
Voor een Prui[s]ische Hoesaer.
9.
Dat stuk is overal vermaert,
Zo als den zanger u verklaert,
Veel zynder die geloofden 't niet,
Maer armen en ryken,
Die gingen kyken,
Dat ik u zing is waar geschiet.
10.
Ionge dogters alle caer,
Wild gy eens dienen voor Hoesaer,
Daer onder is de mooiste pret,
Dan kunt gy zwieren,
Op veel ma[n]ieren,
Dan wordje buikje dik en vet.
11.
Maer als den barensn[oo]d komt aen,
Dan moet gy na 't gasthuis gaen,
En doen gelyk als de Hoesaer,
Zy kreeg tot lone,
Een jonge zone,
Zo gaet het wonder jaer.
12.
Die het laeste versje heeft gedigt,
Het is een zanger zyn hart was ligt,
't Is tot lof van de Hoesaer,
Komt hier met hopen,
Een boekje kopen,
Elk een stuiver dan ben je klaer.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Laastmael als ik lag en sliep,
Dagt ik dat myn een stemme riep,
Kom, kom, myn hartje kom,
Onder de bomen,
Zonder schromen,
Kom, kom, myn hartje kom,
En komt plukt myn maegedom.

2.
Ik liep zo vaerdig als ik kon,
Tot dat ik myn Engel [k]on,
Ag, ag, zei ze ag,
Zoete Liefje,
Harte diefje,
Ag, ag, zei ze ag,
Waer in bestaet tog uwe klagt.

3.
Op hare kaakjes scheen een bloos,
Aangenamer als een roos,
Zoet, zoet, zei ze zoet,
Hoe myn zinnen,
U beminnen,
Zoet, zoet, zei ze zoet,
Al te haastig is niet goed.

4.
Ik stelde haer tot myn begeer,
Ik ging op haer leggen neer,
Ziet, ziet, zei ze ziet,
Wilt myn leven,

Eerst ontkleeden,
Ziet, ziet, zei ze ziet,
Waer in bestaet de liefde niet.

5.

Ik heb haer moeder naekt ontkleed,
En zy sprak niet eens van leet,
Zy scheen een Godin,
Wit van leeden,
Net besneeden,
Zy scheen een Godin,
Of op 'tminst een Engelin.

6.

Ik lag by haer borsjes bloot,
In haer blanke maegde schoot,
Ag, zal hier myn lust,
Aan uw waerde,
Schat op Aerde,
Ag! zal hier myn lust,
Aen uw schoonheid zyn geblust.

7.

Ben ik, zei ze, niet wel waerd,
Om met u te zyn gepaerd?
Het is uit liefde, dat
Ik het Koosje,
Voor een poosje,
Het is uit liefde, dat
Ik schenk u myn waerde schat.

8.

Toen ik het Roosje plukken wouw,
Ag! toen begon myn meeste rouw,
Toen ben ik ontwaekt,
Door dien lose
Droom bedrogen,
Toen ben ik ontwaekt,
Eer ik haer heb aengeraekt.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

Ik was altyd voor uw ogen,
Als een spotter van de min,
Maer nu, helaes vind' ik my bedrogen,
Nu moet ik het Klooster in:
Daer zal ik doen goede werken,
Vragen aen die Goon van al,
Of hy my ook kan versterken,
En bevryden van ongeval.

2.

Moet ik dan van droefheid sterven:
Moet ik leeven zonder U,
Moet ik mijn Ieugdig vleesch bederven,
Dat ik had bewaerd voor U,
Moet ik dan mijn Maegdom dragen,
En van niemand werd geplukt,
Dan wensch ik mijn leevens-dagen,
Van de Wereld zijn gerukt.

3.

Allerliefste aenhoor mijn beden,
Zo gy mijn verlaet terstond:
Zult gy dan mijn teere leeden,
Zien verdelgen in de grond,
Aensiet mijn rode wangen,
En mijn lipjes als korael,
Die ik heb met groot verlangen,
Steeds omhelsd, wel duisend-mael.

4.

Ach! dat eens mijn Uitverkoren,
Mijn aenbood haer wedermin,

Wat een geluk voor my geboren,
Als ik aensie mijn Engelin:
Hemel wil hart een betreffen,
Dat zy eens de mijne werd,
En haer jeugdig vleesch beseffen,
Uit een barende minnesmert.

5.
Alles geef ik nu ten besten,
Uitgenomen mijn verdriet:
Maer ik hoop het zal ten lesten,
Een eind zijn van mijn verdriet,
Geen vergenoegen, geen verblyden;
Moet ik zien voor ogen op,
En ik moet lyden en stilzwygen,
Als wat in mijn boesem krop.

Een Nieuw Lied.

1.
Jonkmans hoord myn droeving klagen,
Wat ik plagen moet verdragen:
'k Heb het minne gaen beginne,
Al om 't geld en goed, met 'er spoed,
't Heb myn trouw gegeeven aen een saar,
Zy is maer vyf en zestig jaer,
't Ben jong en pront, maer heel doorwond,
Wy leeve nu als kat en hond, ongesond.
2.
Anders hoor ik heele dagen,
Niet als kuchten ende klagen,
Knorren, kyven, d'ouwe Wyven,
Ze zyn altijd vol verdriet, zo men ziet,
Als ik sluit dan hoor ik weer gebrom,
Ben ik vrolijk zy zit als stom,

Als ik dans of spring, of dat ik zing,
Dan kyft zy als een duivelin, die zottin,

3.

Als wy eens zyn goede vrinden,
Dat ik ga met myn beminde,
Om te wand'len of te hand'len:
Van vreugde of Kermis voor gewis,
Ik en mag geen Ionkheid spreeken aen,
Of zy zou my wel met vuiste slaen,
Zo is 't weer gekyf op myn lyf,
Zo heb ik altijd tijdverdryf, met dat wyf.

4.

'k Meende dat zy haest zou Sterven,
Dat ik zou haer schyven erven,
Maer haer tronie die karanie,
Met haer berimpelde vel, is zo snel,
Dat ik vrees nog eerder dood te zyn,
Daerom moet ik tegen het Chagryn,
Kiese pot en kan als een braef Man,
En neeme 'er goed leeven van, nu en dan.

5.

Oorlof gy Ionkmans die wilt paren,
Wilt uw zinne wel vergaren,
Oude Vrouwen, wilt dit schouwen,
Want het is zelden goed, myne bloed,
Trouwd veel liever een jonge Meid,
Dat zult gy passeeren uwe tyd,
Met contentement, zonder elend,
Zo blyft gy een brave Vent en present.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Ik droomde laestmael op een nagt,
't Was een zo zoete droom,
Ik droomde dat ik by myn Liefje lag,
Myn Liefje wonder schoon,
Wy bluften te zaem ons Minnepyn,
Hoe zoet scheen zulk een droom te zyn,
Wy waren vrolyk en wel bewust,
Door Minnelyke lust.

2.
Toen ik ontwaekte was het bedrog,
Myn jong hart berste van spyt,
Want door het dromen dat is bedrog,
Raekte ik myn kragte kwyt,
Zo menig mooi meisje die daer na tragt,
Heb ik verloren van desen nagt,
Wel Meisje hebje daer van geen spyt,
Nu ben ik alles kwyt.

3.
Ik wieder ontstoken al door de vlam,
Ik zei myn alderliefste Lam,
Heb jy gewagt dat doet myn leed,
Voor jou ben ik gereed,
Ik ben 'er een reisje aangegaen,
Maer zy was niet content,
Een reisje dat is zo heel als niet,
Daerom Iongman doet my geen verdriet.

Doe nam ik de vreugde tot driemael toe,
Tot datse was mat en moe.

4.

Oorlof Liefhebbers van die lust,
Liefhebber van het spel,
Voldoet altoos een lieve meid,
Dan raekt hy het daer door niet kwyt,
't Is beter een Meisje plaisier gedaen,
Als treurig te laten gaen.

Een Nieuw Lied.

1.

Ach Hemel wat een rouw,
Ik zugt om een Ionkvrouw,
Die in myn zinnen speelt,
Een zoet en aardig beeld,
Zy is de roem en glans,
Der schoon Ionkvrouwen,
Haer deugd b[l]inkt aen alle kant,
Als een Diamant.

2.

Zy staet in mynen zin,
Geschreeven door de min,
Die Paarl van het land,
In myn hert geplant,
Daer doet zy dag en nagt,
De liefde groeijen,
Gelyk een wyngaerd bloeit,
Door den dauw besproeid.

3.

Wat lyd een minnaer smert,
Die zo gedreeven werd,
Door de liefde heel gezwind,
Ia die hy bemint,

Ik kan in dit verdriet,
Niet langer leven;
Ik wil haer spreeken aen,
Of het is gedaen.

4.

Ik groet u schone maegt,
Die my zo zeer behaegd,
Wat lyd ik smert en pyn,
Om by u te zyn,
Want uw afwesendheid,
Die doet my sterven,
De spraek uit uwem mond,
Maekt myn hart gesond.

5.

Toon my een minsaem hert,
Het einde van myn smert,
Wanneer zal zyn gedaan,
Al myn droef getraen,
Wanneer zult gy uw jonk hart,
Aan het myn verbinden,
Die niemand scheiden zal,
Als den heer van al.

6.

Ik heb nu zo lang gewagt,
Gedaen myn minne klagt,
Ik heb u zo lang gevryd,
Ia in deugdsaemheid,
Ik heb zo lang gejaagt,
En niet gevangen,
Denk eens hoe 't werk verdriet,
Aan die geen loon geniet.

7.

Het is waar myn lieve vriend,
Gy hebt myn trouw verdient,
Door uw standvastigheid,

En uwe deugdsaemheid,
Maer ik ben een teere maegt,
Met vrees bevangen,
Die de wereld wel doorsiet,
Vol van zwaer verdriet.

8.

Ik vrees niet voor u persoon,
Uw deugd blinkt al te schoon,
Ik vrees niet voor uw Geslagt,
Vol van goed gedrag,
Maer waer zullen wy, zoete lief,
Ons schaepkens weiden,
Die Goon ons geeven zal,
Op het Aardsche dal.

9.

En vrees voor geenen noot,
De aarde naekt en bloot,
Word van dauw en gras in 't ent,
Voorsien door 't Firmament,
Die alles houd in stand,
En zal nooit vergeten,
Die naer zyn wil en aart,
Zyn door de min vergaert.

10.

Minnaer, daer is myn hand,
Tot trouw en onderpand,
En ik wensch u veel geluk,
Ia bevryd van druk,
Ik zal u schoon lief,
Ia nooit verlaten,
Tot dat de dood ons scheid,
In der eeuwigheid.

Een lieflyke Samenspraak tusschen Annette en Lubyn

1. Schoonste Kint al voor u voeten,
   Let ik hier in bitter tyd,
Zou ik u derven moeten,
   Dan leef ik al in droefheid:
Liever wil ik een besluit gaen maken,
En mijn jong fris leeven staken,
   Als voor u in 't velt te zijn,
   Dan leef ik in druk en pyn.
2. Goud en Zilver en Coeralen,
   Rykdom Schat en Eedel Steen,
Van desen kan mijn niet gevallen,
   Als schoonste maer alleen:
Laten zy praten wat zy horen,
Gy alleen bleef mijn uitverkoren,
   Daer van my niets ten harten in,
   Als u mijn ziels-vriendin.
3. 's Nagts als ik mijn leg tot rusten,
   En mijn Beesje slape gaet,
Dan droom ik men zoeten lusten,
   Van u lievelijk gelaet:
Hoe gy spreekt en hoe gy lagte,
Eene zoete minne klagten,
   Dan droom ik met zoeten lust,
   Dat u liefste by mijn lust.
4. Zoete Lief wat ik spreek of denke,
   Alles is voor u gewis,
Anders zoud gy mijn jonk hert krenke:
   Stel ik my voor u gebeeltenis;
Daer is geen konstenaer op de Erden,
Daer kan ook geen gevonde werden,
   Daer en is geen Schilder van,
   Die schoonder Schildren kan.

5. Schoonste wilt gy dat ik leeven,
Zeg myn maer gelieft het myn,
Anders zal ik u de paspoort geeve:
Deese woorde zyn door myn,
Een van beide moet gy laten,
Heb myn lief, of wilt myn haten,
Ach schoon Kint ik stel 't u vry,
Weest getrouw en blyft by my.
6. Wilt gy myn geen Liefde schenken,
Gy zult krygen uwen loon,
Wat leet kunt gy van my denken,
Ben ik niet een braef Persoon,
Vol van Liefde Eer en Deugden,
Myn hert is altoos vol van vreugde:
Maer helaes! ik Sterf van Rauw,
Als gy myn verlaten zou.
7. Ionkman wil Coerachie houwe,
Luister dog al na myn zin,
Wy zullen dan met vreugde Trouwe,
Dat zweer ik u uit Liefdemin,
U standvastigheid die my bekoorde,
U schoonheid in myn zinne spoorde,
Ia u lieffelijk gelaet,
Dat ik met veinsery hebt gehaet.
8. Laet Apollo truimpheeren,
Verheugt u met Dianas Iagt,
Cupido die zal ons leeren,
En heersche dan met Febus magt,
De Goude Iuno wilt ons bestralen,
Wilt geen rampen meer herhalen,
Weest getrouw myn lieve meid,
Ik bemin u tot in der eeuwigheid.

Wonderbare Geschiedenis, voorgevallen tot Oostende.

Stem: Van Belgrado.

1. Ach Kristen Menschen wilt aenmerken,
   En luistert na dit droevig Lied,
Aenschouwt dog Iesus Wonderwerken,
   Dit is te Oostende waar geschied,
Hoe dat een Vrouw twee Schepsels baerde,
   In den Echtenstaet,
Ach Menschen wild u dog Bekeeren!
   Eer 't is te laet.
2. Het Zoontje droeg een vleese kapsel,
   Gelyk als linten was de kleur,
Ach wild u uw hovaerdy dog staken,
   De besoeking komt van God den Heer,
Het stuk is droevig om te aenschouwen,
   Voor al de [Li]en,
Ontelbare Mannen ende Vrouwen,
   Kwamen daer zien
3. 't Meisje had op 't hoofd veel takken,
   Geleek droevig na een doorne kroon:
Ach roept aen Iesu dog om genade,
   Buigt u voor zyn genade Troon:
God komt ons Land gestaeg kastyen,
   't Is ons Zonden schuld,
Met al de pragt en hovaerdije,
   Is ons hart vervuld.
4. God schonk haer nog zo lang het leeven,
   Zy ontvangen het heilig doopsel zoet,
Voor zo een Exempel mag men beeden,

O Heer ons altemael behoed:
Het Zoontje leefde nog drie dagen,
Na 's Moeders dood,
Het Meisje wierd met haer begraven,
't Was droefheid groot.
5. Daer al de pragt en hovaerdije,
Moest Luciver al na de hel,
Ach Menschen wild de zonde mije,
Dit staet beschreeven wonder wel:
Lasarus is opgevaren,
Zit in Abrahams schoot,
De Ryke man die is begraven,
In de Helsche gloed.
6. Ach mogte wy met de verloren Zoone,
Eens zoeken naer het ware Licht,
Ach mogt het in ons herte wonen,
Na de woorden die Iesus ons bericht:
Ach wild voor Iesus tog niet schromen,
Zyt gy belast,
Voor de Zondaers is hy gekomen,
Zyn Woord is vast.

Een Merkwaardige Historie uit Fransch Vlaanderen.

Op een Aangenamen Vois.

1.
Wat hoord m'in onsen tyd,
Het schijnt de laeste dagen,
Niets anders als boosheid,
Veel Zonden ende Plagen,
De deugd is geweeken:
Men vind heden veel kwaed,
Veel Menschen blyven steeken,

In Boosheid op stinaet.
2.
Een zaek zeer wonderbaer,
Zal ik u gaen bedieden,
Die men in 't kort aldaer,
By Rysel zag geschieden,
Eenen Pastoor van eere,
Een deugdsaem Man bekent,
Hy zou naer huis gaen keeren,
Met geld al van zyn rent.
3.
Als hy was op de baen,
Om naer huis te ryden,
Hy deed zyn Paerden staen,
Wat vond hy daer ter zyden,
Eenen Man leggen neder,
In eenen droeven staet,
In sneeuw en koude weder,
Het was eenen Zoldaet.
4.
Den Priester Gods met vlyt,
Die heeft hem opgenomen,
En in zyn Chais geleid,
Uit liefde zonder schromen,
Den Zoldaet was heel dronken,
Versmoort al door den drank,
Hy bleef in slaep al ronken,
Den Pastoor wagt niet lank.
5.
Hy bragt hem zonder erg,
Uit broederlyke minnen,
Tot in zyn Herberg,
En sprak tot de Waerdinne,
Wilt zorge voor hem draage,
En legt hem op een bed,

En morgen zonder klagen,
Nog zien wat hem let.
6.
Ik zal 't betalen al,
Daer zyn twee zilvere kroonen,
Komt 'er meer ongeval,
Ik zal vorder lonen,
's Morgens het word klaer dagen,
Den Heer vertrok heel ras,
Den Zoldaet heel verslagen,
Wist niet waer dat hy was.
7.
Hy sprak geheel verstelt,
Hoe ben ik hier gekomen,
Het wiert aen hem vertelt,
Door liefde ingenomen,
Men gaf hem drank en spysen,
Den overschot van 't geld,
Den Soldaet vol gepeinsen,
die stond daer van versteld.
8.
Dus nam hy zyn afscheid,
En hy bedankte zeere,
Hy ging geheel verblyd,
En volgden dese Heere,
Hy zag de Chais van verre,
Hy ging heel spoedig naer,
Al zonder smert of deren,
Hy dagt op geen gevaer.
9.
Hoort wat de Knegt en Meid,
Te zamen overleggen,
Als myn Heer komt van de reis,
Zonder hem iets te zegge,
Zy wilde hem vermoorde,
En vlugten met het geld,

De duivel haer bekoorde,
Zy hebben 't vast gestelt.
10.
Den Pastoor was in huis,
Den Zoldaer korts daer naer,
Hy belden heel confuis,
De meid met groot bezwaren,
Zy sprak verstelt mits desen,
Vertrek zonder gedruis,
Gy en moet hier niet wesen,
Myn Heer is niet te huis.
11.
Den Soldaer dol van zin,
Hy sprak dat is gelogen,
Hy drong de kamer in,
De meid en knegt verschoven,
Hy zag myn Heer daer hangen,
Wel een strop om den hals,
De Meid en Knegt niet lange,
Zy vlugte boos en vals.
12.
Hy trok zyn Zabel uit,
En heeft hem los gesneeden,
Hy maekte geen geluit,
Maer laefde hem op heden,
De knegt en meid ging vlugten,
Die dit hadden gedaen,
Myn Heer begon te zugten,
En sprak met droef getraen.
13.
Ag myn lieven vriend,
Hoe zyt gy hier gekomen,
Myn heer van myn bemind,
Uit liefde zonder schromen,
Om dankbaerheid te tonen,
Voor u weldaden al,

Myn vriend ik zal 't u lonen,
Zo lang ik leven zal.
14.
Myn Heer in korten tyd,
Is van zyn smert geneesen,
En den Zoldaet met vlyt,
Is zyn knegt mits desen,
Ziet hoe de goede werke,
Van God worden geloont,
ò Menschen wilt bemerken,
De deugd moet zyn gekroond.

Een Ware Geschiedenis buiten Brussel, hoe een Dienstmaagd Trouwde met een Ryke Herbergier, en hoe dat haar Oude Vader haar kwam besoeken, en zy hem niet wou kennen en hoe God haer beide Strafte.

Stem: O Holland schoon.

O Hemel Koning groot van magt,
By toond uw Mogendheden,
Onder het menschelyk geslagt,
Zal ik te kennen geven,
Het is buiten Brussel waer geschied,
Ik zal 't vermelden in dit Lied,
't Is droevig om te leesen,
Wild voor Gods straffen vreesen,
2. Daer woonde een ryke Herbergier,
Ging met zyn Dienstmaagd Trouwe,
Leefde in weelde na haer begeer,
Eilaas het haar berouwde,

Zy waren machtig ryk van goed,
Waren zeer pragtig van hoogmoed,
Van 's Waerelds hovaerdijen,
Maer God kwam haer kastijen.
9.
De Dogter had een Vader dan,
Was rykelijk oud van Iaren,
Hy kwam zyn Kinderen spreeken aen,
Te zien hoe dat zy varen:
Ik groet u lieve Kinders zoet,
Wild liefde aen myn betonen,
God zal het u eeuwig lonen.
4. Zy spraken beide boos van grond,
En obstinaet van zinnen,
En zwoeren daer met hart en mond,
Dat zy hem niet en kennen;
Zy sprak gy zyt myn Vader niet,
Vertrek terstond van myn gebied,
Ik zal u niet logeeren,
Ik schaem my voor de Buren.
5. Schopt gy my met de voet,
Hoe kan het God gedogen,
Zo sprak dien arme oude bloed,
Met tranen in zyn ogen:
Kend gy uw Vader nu niet meer,
Dat doet 's Waerelds goed en eer,
Komt gy den Mensch bedriegen,
God kunt gy niet beliegen.
6. Dog zy gaven geen gehoor,
De man ging zyn wegen,
Wat ontmoeten hem op het zelfde spoor,
Twe voerluy kwamen hem tegen,
Zy spraken hem zo vriendlijk aen,
Hoe schreit gy zo bitterlijk oude man?
Gy zult van kou verstyven,
Of op den weg dood blyven.

7. Myn eigen Kind heeft my versmaed,
Ik kan geen nagt verbeiden,
Ik roep aen God, kom my te baten,
Wat moet een Vader leiden,
De voerluy spraken onbelaen,
Wild met ons wederkeeren gaen,
Wy zullen haer confenteeren,
Gy zult met ons logeren.
8. Zy spraken tot den Herbergier,
Kunnen wy van nagt hier blyven,
Den Hospis sprak: niet meer als twee,
Ik heb plaets voor u beiden,
Gy zult logeren den ouden Man,
Wy zullen voor hem betalen dan,
Wild de armoede niet versmaden,
Of God die zal u halen.
9. Door lange praten van de Voerluy,
Wierden zy ingelaten,
Zy zetten hem toen by het vuur,
Zy dronken en zy aten:
De Voerluy zeide goede Vriend,
Is de Waerdin uw eige kinde,
Is dat God die zaken,
Nog eens mag kenbaer maken.
10. Zy sprak gy zyt myn Vader niet,
Of God geeft aen my een teken,
Of dat Mirakel aen my geschied,
Dat ik nooit meer mag spreeken,
Den Hospis sprak gy grysen hond,
Gy zult vertrekken of zwygen terstond,
God straffe my zonder genade,
Als gy zyt haren Vader.
11. Waerd en Waerdin gingen na Bed,
Zo vroeg gaen leggen slapen,
De Voerluy met de Knegt en Meid,
Bleeven nog zitten praten,

De Meid die was verwondert zeer,
Riep driemael help ons God en Heer.
Wild my toch niet verlaten,
En wild dit kenbaer maken.
12. Men zag God straffen wonder groot,
Wiens herte zou niet breeken,
Waerd en Waerdin lag 's morgens dood,
ô God wat wonder teken,
De straffe kwam in 't openbaer,
De Buren liepen tot malkaer,
Na boven om te kyken,
Een ieder moest bezwyken.
13. Komt hier gy Kinders wie gy zyt,
Wild u aen God gewennen,
Schoon dat uw Ouders arm zyt,
Wild haer daerom dog kennen,
Denk eens wat valt het bitter zuur:
Eer gy gekomen zyt zo veer,
Houd uw Ouders in waerde,
Zo lang gy leeft op Aerde.

Een waare Beschryvinge, uit het Fransche Land, van een Stuurman, die over een Ryke Dame zogt te verkeeren, maer van deselve wierd afgewesen, waer door hy in Gramschap door Duivels ingeven haer op een Erbarmlyke wys heeft mishandeld, en haer Ouders door zyn Matrosen, Barbaersch heeft om 't Leven gebragt

Op een Aangename Vois.

Christen Zielen al,
Die leven op 't Aerdsche dal,

Luister eens na dit lied,
Wat 'er nu weer is geschiet,
Hoe een ryke Madam,
In groot lyden kwam,
Door de Stuurman ziet,
Hoe by haer bragt en vedriet,
In Vrankryk is dit stuk geschied,
Zo a[l]s het werd vermeld in 't lied.
2. Echte lieden wel gesint,
Hadden maer een eenig Kind,
Het was een Dogter jong en teer,
Ryk van Geld in deugd en eer,
Ziet dees Stuurman dan,
Sprak deez' Iuffrouw aen,
Hy zei ag schone blom,
't Is door liefde dat ik kom,
Ik versoek u tot myn Vrouw,
Al door den echten Trouw.
3. Deese I[u]ffrouw sprak myn Vrind,
Ik ben tot Trouwen niet gesind,
En myn Ouders ziet,
Zouden dat gedogen niet,
Dat ik door den Trouw,
Wierd een Stuurmans Vrouw,
't Is een geringen staet,
Die na verlangen gaet,
En daerom myn Heer en ziet,
Gy en behaegt myn niet.
4. Deese Stuurman met 'er spoed,
Die wierd valsch in zyn gemoed,
Dagt van stonden aen,
Dat zal ik wreeken gaen,
Word ik door het geld,
Uit uw zin gesteld,
En door u hoofsche pragt,

Word daer door myn min veragt,
Nu wil ik van stonde aen,
Myn Schip klaer maken gaen.
5. Den Stuurman hoord eens aen,
Is weer na haer toe gegaen,
Ag overschoone Maegd,
't Is de liefde die myn jaegt,
Ik ben in grote pyn,
Als ik van u moet zyn,
Ag lieve Iuffrouw ziet,
Ik bid u en versmaedt myn niet,
En myn schip dat leid al ree,
Daer moet ik mee na Zee.
6. Dese Iuffrouw was verbleidt,
Zy maken haer terstond bereidt,
De Vader en de Moeder mee,
Waren daer wel mee te vree,
De Sloep kwam aen de kant,
En alles was plaisant,
Zy roeiden na het schip,
Dat al op het ogenblik,
Zo dra zy waren van de kant,
Zagen zy haer Vyand.
7. O groten God wat droefheid naer,
Wierden zy terstond gewaer,
Want dese groten Vagebondt,
Nam de Ketting terstond,
Bond ze zo verrast,
Aan ma'kander vast,
De Vader en moeder eerst,
Waer van de Dogter wierd bevreest,
De Iuffrouw zei myn waerde Vriend,
Hebben wy dat verdient.
8. Deese Stuurman boos en snood,
Swoer haar alle drie de dood,

En dat hy zyn bosen aerd,
Aan haer wreeken onvervaerd,
Dat zy 't wel weeten zou,
Deesen schoon Iuffrouw,
Wie haer als een Vriend,
Eerst uit liefde had bemind,
Maer dat nu den Duivels magt,
In groote droefheid bragt.
9. Deese Stuurman bemant,
Die voer regt op een Eiland,
Hy sprak zyn Matroosen aen,
Hier moet gy van 't Schip nu gaen,
Neemt den Ouden Hond,
Bint hem vast terstont,
Daer staet een groten Boom,
Ie moet hem geeselen zonder schroom,
Kapt handen en voeten van zyn lyf,
Door al het kwaed bedryf.
10. Toen dit gruwel was gedaen,
Pakten zy de Moeder aen,
Zo gy snoode Vrouw,
Gy wist niet dat ik het wreeken zou,
Maer om u Dogter ziet,
Is 't daer 't om geschied,
Hy trok haer kleeren uit,
Met een wreet geluit,
Snee de Borsten van haer hert,
O God wat pyn en smert.
11. De vrouw riep God (in al haer pyn,)
Wil my Ziel genadig zyn,
De Matroosen met getier,
MAekten daer al een groot Vier,
Zy wierpen haer daer in,
Dat ging wel na zyn zin,
En van alle kant,

Vloog het lighaem in den brand,
En met droefheid heel bevreest,
Zo gaf de Vrouw de geest.
12. Dogter was vol droefheid groot,
Viel op haer knien bloot,
Riep lieve Ouders ziet,
't Is om myn daer 't om geschied,
't Is met ons slegt vergaen,
Om na 't Schip te gaen,
't Is myn slegt bedagt,
Dat ik u in lyden bragt,
Adieu myn Ouders teer,
By God ik zie uw weer.
13. Deesen Stuurman Rebel,
Sprak met bosen woorden fel,
Wel vervloekte Hoer,
Hoe maekt gy hier zo rumoer,
Nou word het ook u tyd,
Maakt uw maer bereid,
Daar ginter aen den Boom,
Heb je een exempel schoon,
En aan d' andere kant,
Daer leit een verbrand.
14. Deese dogter met getraen,
Fe die sprak den Stuurman aen,
Zy sprak lieve Stuurman ziet,
Ag beneemt myn 't leeven niet,
Zy bad om pardon,
Wat zy bidden kon,
En zy sprak myn waerde Vriend,
Dat en heb ik niet verdient,
En zy riep ag lieve Heer,
Pardon voor dese keer.
15. Doe is den Stuurman heen gegaen,
En liet haer alleenig staen,

Uitgetrokken Moeder naekt,
Ag wat een bedreefde zaek,
Maer op het ogenblik,
Kwam aldaer een Schip,
Gevaeren abondant,
Nam koers al na Hollant,
Zy zagen daer dit Schepsel staen,
Met ogen vol getraen.
16. Dat Volk nam haer terstond mee,
De dogter was zeer wel te vree,
Zy vertelden het al voort,
Wie haer Ouders had vermoord,
En al haer zwaer verdriet,
Hoe dat was geschied,
Toen zy dat heeft geseid,
Was het volk zeer verbield,
En zy kwam nog uit haer druk,
Al tot een groot geluk.
17. Hoe 't met den Stuurman is vergaen,
Zal je uit het liet verstaen,
Want voor zyn vervloekte kwaed,
Straft hem God al op ter daad,
Met een zwaren brand,
Die van alle kant,
Door den zware wind,
Die het heele Schip verslind,
Elk was in groten noot,
Benaauwd als tot der dood.
18. 't Is gelyk als 't spreekwoort zeit,
God straft yder op zyn tyd,
Want door den groten hongersnoot,
Raekt het Volk in den noot,
Zo accoedeeren al,
Met het volk in het getal,
Die 't met den Dobbelsteenen wint,

Die word door den dood verslind,
Het is voor elk in 't getal,
Wie het lot winnen zal.
19. De Dobbelp-steenen wild verstaen,
Zag men in het ronden gaen,
Elk was nieuw-gierig al,
Op wie het Lot vallen zal;
Men zag van stonden aen,
Hem klaer maken gaen,
Hy sprak het is myn lot,
En bad den goeden God;
Zyn kammeraten met belyd,
Heeft hy Adieu geseid.
20. God alles voor ogen ziet,
Die kon dat gedogen niet,
Die liet van stonden aen,
Ia het heele Schip vergaen,
Tot negen in 't getal,
Kwamen der nog in ongeval:
Den Stuurman was in droef getaen,
Meede met het Volk vergaen,
Zy riepen in haer pyn,
Wilt myn genadig zyn.
21. Daer kwam een Schip hoort dit aen,
Zag het volk vergaen,
Maer deese drie al met een zet,
Wierden daer nog uit geret,
Zy riepen lieve vrienden ziet,
Help ons dog uit verdriet:
Zy kwamen op het Schip,
In een ogenblik,
Zy wierden met blydschap groot,
Geret al van den dood.
22. Vrienden tot besluit,
En trek hier een leering uit,

Hoe de Stuurman door beleid,
Is gekomen in droefheid,
En ook door zyn bosen zaek,
Hy daer om het leven raekt:
Daerom Vrienden ziet,
En bemint de boosheid niet,
Daerom Vrienden wat gy doet,
Laet 't wesen altyd goed.

Een Nieuw Lied.

Op een nieuwe Vois.

Door het vermaekt in ons genugten,
Al weer komt aen den Lententyd:
En ik mishaet de teere minnen zugten,
Van de Herders in het breet en wyt;
Maer den Zomer doet beeter dugten,
Ik Vraeg my zelve stil aen een zy,
Wie van ons twee geeft meer getuigen,
Of de min of den Lentetyd? bis.

2.

Terwyl dat ik in het sweet myn jagen,
Alhier den zwaren arrebeit,
Myn hert vliegt aenstonds vol behagen,
Gilo die myn lief dan vreit,
Al het geen myn moet doet verdragen,
Het is als de Zon ondergaet,
Dat ik het eind myn werk meede-dragen,
Zonder in min te zyn versmaet. bis.

3.

Al om dees maend alleen te verdragen,
Daer toe is myn magt te klein,

Dat men een duister wolk zagen,
Den weg veel korter wat een schyn,
Onder de groene bomen en hagen,
Vermyde my de Zonneschyn,
Maer belaed ik het teer behagen,
Niets bevryd ons van minnepyn. bis.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.
Ag hoe schoon, van wat vermogen,
Is Rosma schoonheid uit,
Yder een staet opgetogen,
Als men haer verschynen ziet.
2.
Als men zomtyds haer ziet blosen,
Toont natuur aen hare kragt,
Zy is gelyk de verse rosen,
Die ooit op 't velt zyn voortgebragt.
3.
Maer zal 't Roosje weeldrig groeijen,
Door natuur zo fraai geteelt,
't Word indien 't wel zal bloeijen,
Zagjes door de wind gestreelt,
4.
't Is niet Vrouwe als myn Bloemen,
Liefde streelt haer als de wind,
Om 'er een regt zo te noemen,
Word verciert dat zy bemind.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.
Kan men wel iets zoeter vinden,
Dan het bysyn van een Meid,
Om zig dan te zaem verbinden,
En zig dan ten allen tyd,
Leven in geneugt en trouwen,
En in liefdens tederheid,
Dan zal 't u nooit berouwen,
Dat gy neemt u vryheid.

2.
Ag hoe aangenaem is dat leven,
Als gy dan verbonden zyt,
En mag haer een kusje geeven,
In de groene lente tyd,
Lieve Meid laet bekoren,
En verhoord dog myn bebeen,
Want gy zyt voor myn geboren,
Zoete lief gunt myn u leen.

3.
Het zyn u twee lieve oogjes,
Dien de schult zyn van myn min,
En daer by die hemel-boogjes,
Staen gedurig in myn zin,
Ag mogt ik dan voor myn sterven,
Uw tot myn waerde Vrouw,
En lief persoon verwerven,
Ag hoe ik u beminnen zou.

4.
Daerom alderliefste meisje,
Weest my dog niet ongesind,
Maer omhelst my voor een reisje,
En noemt my u waerde vrind,
En laet my u lieven lipjes,
Teder drukken met myn mond,
Want die aengename lipjes,
Maekt myn tedere ziel gesond.
5.
Nu zal ik myn vers besluiten,
En u niet meer lastig zyn,
Nog my ook niet verder uiten,
Maer my met veel minnepyn,
Stadig op u antwoord wagten,
Dat zo ik verhopen mag,
Myn verdriet wel zal versagten,
In vreugde dag aen dag.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

Wel waer of Roselintje blyft,
Het is nu reeds zo laet,
Denkt zy niet dat de tyd verslyt,
Wyl het in vuur vergaet,
't Is kom en het verbeelt myn ras,
Dus langer hier te staen,
Als zy niet rasjes komen kan,
Meen ik weer heen te gaen.
2. Hoe ben ik zo verkeerd van zin,
Dat ik om een lonk,
Een kusje nog niet eens uit min,

Zo meenig Klaeglied zong,
Daer ik op uwe blauwe stoep,
Zo dikmaels klappertand,
En nog sta als een gek en roep,
Wyl ik van liefden brand.

3.

Gy zit misschien weer by het vuur,
Met mooije Ionge Luy,
En maekt veel ligt een goede zier,
En ik heb niet een bruy,
Daer gy misschien te zamen zingt,
Een lietje uit de Schriftuur,
En lustig een figuurtje springt,
En denkt niet op ons uur.

4.

Maer zo als zy niet rasjes komt,
Trek ik terstond van hier,
My dunkt myn tong van koud verstomd,
Ik ga gezwind na het vuur,
Ik gaf den bras van zulke goet,
Die ik vragen moet met smert?
Kom geef myn maer van Bachus bloet,
En troost-drank voor myn hert.

5.

Gy Minnaers die in het vryers gild,
Als ongetekend zyt,
Ongelukkig die de tyd verspild,
Die men met vrye slyd,
Singt liever als ons Hendrik zong,
Bolletje Monnamoer,
Den wyn maekt gryse haren jong,
Ik zeg den meid bonsjour.

Afscheid van een Jonkman en een Jonge Dogter.

Op een aangename Wys.

Jonkman.
Adju schoon Roselinde,
Voorwerp van myn liefde teer:
Ik beklaeg u myn beminden,
Adju tot dat ik keer;
Ik ga my nu begeeven,
En varen door de stroom,
Adju myn troost myn leven,
Tot dat ik wederkoom.

Jonge Dogter.
2. Ag! ag! hoe is het mogelijk?
Wat zeg je liefje zoet,
Is het zo onmedogelijk?
Op deesen dag gy doet,
Is dat de belofte op heden?
Die gy my hebt gedaen?
Stelt gy my zo te vreede:
Voor dat gy heen zult gaen.

Jonkman.
3. 't Is waer myn liefje matrone,
Ik heb u belooft myn trouw,
Wy moeten naer Lissabonne,
Zoet lief omhelst me gou;
Ik heb gewaerschout u Vader,
Moeder en Zuster mee,
Als ik kom weer wy zullen te gader,
Ons hart stellen te vree.

Jonge Dogter.
4. U weggaen zyn myn wonden,
Het baert myn menig zugt,
Al van den dood verslonden,
Og og wat ongenugt!
Ik zal laten veel tranen,
Maer gy en agt het niet:
Wat droefheid zal myn banen,
In veel ander verdriet.

Jonkman.
5. Aensiet de sterre scheinen,
Den Hemel toont gewis,
De wind vernield ons zeilen,
Myn wegbaerd zeker is:
Adju myn Roselinde,
Myn zoete Engel teer,
'k Beklaeg u myn beminde,
Adju dan dat ik keer.

Jonge Dogter.
6. Myn hert vol schrik en beeven,
Og Liefde wat een pyn,
Gaet ge u op Zee begeeven?
Blyft tog nog wat by myn:
Maer al u lieftaligheden,
Werd myn geluk vergaen,
Adju myn Uitgeleesen,
Doet my de dood door staen.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Wilt gy weeten de Historie,
Al van een Ionge Smit,
Ik heb verbrant gans myn memorie,
Ik ben dagelyks verhit,
Kloppende, kloppende met een hamer,
Kloppende, kloppende met geweld,
Op den Ambeld, bis.

2.
't Is nu vyftien jaer geleden,
Dat ik 't Smeeden heb geleert,
Ik verbrand schier al myn leden,
Dagelyks by het vuur verteert,
Kloppende, kloppende met een hamer,
Kloppende, kloppende met geweld,
Op den Ambeld, bis.

3.
Nooit mag ik een pintje drinken,
Nooit mag ik reis vrolyk zyn,
Nooit mag ik myn lief beschenken,
Met een glaasje rode wyn,
Kloppende, kloppende met een hamer,
Kloppende, kloppende met geweld,
Op den Ambeld, bis.

4.
Op het fris al van myn dagen,
Ik heb den bras van 't smeeden in 't vuur,
Ik wil doen na myn behagen,
En gaen na de franse zwier,

Nimmermeer, Nimmermeer met een hamer,
Nimmermeer, Nimmermeer met geweld,
Op den Ambeld, bis.

5.

Ik ben op 't leste daer gekomen,
Naer het geen ik heb getragt,
Ik heb een schoon Iong wyf genomen,
Maer ik beklaeg myn dag en nagt,
Waer ik nog, waer ik nog met myn hamer,
Waer ik nog, waer ik nog met geweld,
Op den Ambeld, bis.

6.

Ik heb de booste van de wyve,
Daer is nooit zulk een zerpent,
't Is altoos knorren en kyven,
Nooit is zy in 't minst kontent,
Waer ik nog, waer ik nog met een hamer,
Waer ik nog, waer ik nog met geweld,
Op myn Ambeld, bis.

7.

Dagelyks met haer geselle,
Drinken, bier wyn koffi thee,
Beste pons en met volle snelle,
Brandewyn en wyn Brulle,
Siefertier Siefertier met Cornelle,
Siefertier Siefertier met geweld,
Myn zoon zyn geld, bis.

8.

Aan de wieg moet ook gesonge,
Al is het tot myn verdriet,
Zo dra huilt de kleine Ionge,
Of ik moet zingen het lied,
Die du dou, die du dou myn lieve kind,
Die du dou, die du dou myn kintje teer,
Myn keel doet zeer, bis.

9.
Het kind zyn gat moet ik ook vegen,
Pappi voeren pertinent,
Luyers wassen wel ter degen,
Of zy schopt myn voor myn krent,
Was ik nog Kloppende met een hamer,
Was ik nog kloppende met geweld,
Op myn Ambeld, bis.
10.
Nu is al myn schat vervlogen,
Geld en goed is alles op,
Wie heeft met myn medogen,
Want ik geef myn wyf de schop,
Wederom, wederom met myn hamer,
Wederom, wederom met geweld,
Op myn Ambeld, bis.

Een Nieuw Lied.

Op een Aardige Wys.

1.
Zullen dan myn levensdagen,
Aan het noodlot verbonden zyn?
Zal ik zugten en het klagen,
Wesen steeds het lot van myn,
En myn overal versellen,
En vervolgen tot myn asch,
Om myn helaes te vertellen,
Hoe ongelukkig dat ik was.

2.
Nagt of dag kan ik niet duren,
Als ik de wereld overdenk,
Ik moet de levensloop betreuren,
Dat het in myn hersens krenk,
Men ziet het dog hier dat de bosen,
Alles na haer lusten doen,
Het spreekwoort zegt de Godlosen,
Groeijen de rosen op haer schoen.
3.
Wat mag dog de oorsaek wesen,
Dat myn alles tegen gaet,
Nooit geen blydschap zonder vreesen,
Geniet ik in myn levensdraet,
Daer een ander kan rosen plukken,
Kryg ik doorne in myn voet,
Wat ik doe niets wil myn lukken,
't Is al ramp in tegenspoet.
4.
'k Wil liever hier in armoed leven,
Als in de weelde voort te gen,
Daer komt een tyd dat men zal beven,
Als men voor Gods troon zal staen,
Het is nog beter hier te lyden,
Als namaels de helsche pyn,
Ik moet het stellen aen myn zyden,
Ag mogt ik in de Hemel zyn.
5.
Wat baet ons het ydele klagen?
Het helpt niet aen onse staet,
Een beter lot te zullen dragen,
Als ons gelukstar eens opgaet,
Zyn wy niet berispens waerdig,
Dat men wanhoopt in zyn druk,
Geen zyt ons dog eens genadig,
Dan keert rampsoed in geluk.

6.
Den druk die zal in vreugd verkeeren,
Wat haet ons hier de ydelheid,
Leeft dog niet naer u begeeren,
Het is hier maer een korte tyd,
Wat helpt dansen en de springen:
En te juigen overal,
Liever in de Hemelingen,
Daer men halejuja zingen zal.

Een zoete Vryagie tusschen een Herder en een Herderin.

Op een Aangename Wys.

Ach hoe dwale myne zinne;
Als ik zie myn Veld-godinne,
Met haer Schapen vreugt te rapen:
Aen een waterkant zeer plysant,
Ik hoor de Vogelen also bly,
Met zoete zang en melody,
't Is vreugd al in 't Groene dal,
Met lieffelijk geschal overal.
Koom ik in de groene Weiden:
By Clarinde met verblyden,
Ik hoorde zingen mooije dingen,
In 't groene kruid ove[r]luid:
Zy dreef daer Schaepjes heel plaisant:
Aen een klare waterkant,
Daer al die Rimphis al met bly geschal;
Dat Vogelen zingen al in 't dal.
Zeg klaerinde lief gepresen,
Laet myn dog uw dienser weesen;

Herderinne pronk Godinne,
Gy die myn hert ontsteld op 't veld,
Laet eens uw Iagen zien,
Ik ben gekwelt met liefde pyn:
Toon weder min schoon Herderin,
Maer gy streelt myn hart en zin door de min.
Iager al u minne klagten,
Dat zal in 't minste niet agten:
Ik heb behagen veele dagen,
Met myn Schaapjes in 't dal,
't Fluit en kwinkelynt altyd;
In 't geboomt met lieffelijkheid:
Maekt geweld in 't groene veld,
Dat men hart en zinne streelt met geweld.
Kind laet myn maer troost verwerven,
Of ik moet van Liefde sterven,
Schoon Clarinde die ik minde,
By u Schaepjes al in 't groene dal,
Weet gy niet dat de Vogelen al,
Paren te zamen in 't groene dal,
Dat 't jeugd altyd door minsaemheid;
Myn hart is voor u bereid lieve Meid.
Iager staek u minne klagten,
Ik weet op myn zijn u gedagten:
Wy zullen paren wilt vergaren,
In den egten band daer is myn hand:
Daer is een Goude Ring op Trouw:
Gy zult weesen myn Egten Vrouw,
Komt Nimphjes al hier in 't dal,
En maekt nu vreugde met geschal.
Apollo wilt nu vergaren,
Speekt op Bas Hobo en Snaren,
Zang Godinne kloek van zinne:
Blaes op Zynbael in 't geschal;
Maekt te zaem een zoet geluid,

Speelt op Hobo Schalmi en Fluit,
't Is vreugde al met geschal,
In 't jeugdig groene dal overal.
Iagers wilt het Feest nu vieren,
Vlegt een Kroon van Lauwerieren,
Van Bloemen schone zoet van tone,
Met uw Herderin naer u zin,
Blaest dan met een moop geschal,
Op Walthorens overal,
Als voor de bruid in 't groene kruyd,
Daer mee is't Liedje uit tot besluid.

Een Nieuw Lied.

Op een nieuwe Vois.

1.
Te Amsterdam daer staet een huis,
Toelemalette lamoer,
Daer is een oude grompot tuis,
Toesoer, Toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer, toesoer,
Toelemalette lamoer.
2.
Dan komen zy 's avonds aen haer deur,
Toelemalette lamoer,
Dan komt die oude grompt veur:
Toesoet, Toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer, toesoer,
Toelemalette lamoer.

3.
Hy komt zomtyds wel over haer,
Toelemalette lamoer,
Want hy is bang dat zy raekt zwaer,
Toesoer toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer toesoer,
Toelemalette lamoer.
4.
Al hebje nog zo een dikken hals,
Toelemalette lamoer,
Al evenwel moet gy aen den dans,
Toesoer toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer toesoer,
Toelemalette lamoer.
5.
De Schilder les haer op haer rug,
Toelemalette lamoer,
De Schilder die gaf zugt op zugt,
Toesoer toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer toesoer,
Toelmalette lamoer.
6.
Zy moet by de Officier in de kraem,
Toelemalette lamoer,
De Soldaten moeten voor Vader staen,
Toesoer toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer toesoer,
Toelemalette lamoer.
7.
Dan gaet zy 's avonds na de Hoofdwagt,
Toelemalette lamoer,

Zy haelt de Soldaten van Schildwagt,
Toesoer toesoer,
Toelmalette lamoer,
Lamoer, toesoer,
Toelemalette, lamoer.

8.

Die dit Liedje heeft gedigt,
Toelemalette lamoer,
't Was een Soldaet zyn hert was ligt,
Toesoer, toesoer,
Toelemalette lamoer,
Lamoer toesoer,
Toelemalette lamoer.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.

Ik groet u myn zoeste Engelinne,
Ik groet u myn overschone maegd,
Gy zyt die ik zo zeer beminne,
Ziet hoe myn herte na u jaegt,
Engelinne, Engelinne,
Wilt myn helpe uit de pyn,
Engelinne, Engelinne,
Laet my uwen dienaer zyn.

2.

Is u hert met liefde bevange,
En ontsteeke door het minnevuur,
Om te kusse myne wangen,
Gaet vertrek terstond van hier.

Gaet verleyer, valsen vryer,
Spoet u naer Nephtunus strant,
Gaet verleyer, valschen Vryer,
Blust daer uwe minnebrand.

3.

Ziet my aders zyn geheel ontsonken,
Ziet myn jeugdig hartje na u slaen,
Ziet myn oogjes naer u lonken,
Ag wilt myn helpen uit het getraen,
Ag Vriendinne, Engelinne,
Ziet myn ogen vol getraen,
Ag Vriendinne, Engelinne,
Wilt myn in genade ontfaen.

4.

Ik zag u dan veel liever sterven,
Als dat gy myn maegdebloem,
In haer jeugd zoud gaen bederven,
En gaen dragen uwen roem,
Gaet verleijer valschen Vryer,
Gy en zult geen troost ontfaen,
Gaet verleijer valschen Vryer,
Wild vry na een ander gaen.

5.

Moet ik derven u roode wangen,
Moet ik derven u schoon klaer aenschyn,
Myn hert is met de dood bevangen,
Ag schoon Princes verhoord dog myn,
Ag Vriendinne, Engelinne;
Ziet myn ogen vol getraen,
Ag Vriendinne, Engelinne,
Wilt myn in genade ontfaen.

6.

Ag Cersius zoet ik voel myn heel ontsteeken,
Ag Cersius zoet gy ontroerd myn bloed,
Door u geklag en u zoet spreken,
Komt omhelst myn met 'er spoed,

De maegdebloeme vol van roeme,
Al u droefheid is gedaen,
De maegdebloeme vol van roeme,
Ik wil Cersius in genade ontfaen.

7.

Vergaert hier al gy Parnasius Scharen,
Vergaert hier al en maekt een bly geschal,
Speelt op Hoboos en snaeren,
En roept viva hier en overal,
Vol van glorie en victorie,
Vlegt een kroon van lauwerblaen,
Vol van glorie en victorie,
Cersius klagten zyn gedaen.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.

Gy Ionkmans van het Land,
Ik kom u ondersoeken,
Het schynt de liefde brand,
Geheel myn hert doorwond,
De zomer is voorby,
De winter is op handen,
Dan komt die koude wind, bis.
Die zo menig maegd verslind.

2.

Ik heb zo menig keer,
De meisjes horen klagen,
Het is geen zomer meer,
De kouw die maekt ons teer,
Zit ik op myn spinstoel?

Of wil ik wat bedryven,
En zy maer zugt en fyn, bis.
Om zo gevryd te zyn.

3.

De meisjes zyn zo snood,
Zy weete wat te krygen,
Gesuykerd witte brood,
Is voor dehonger groot,
Daer by een glaesje wyn,
Om haer wat te versterken,
Maer dat moet gesuikert zyn, bis.
Door kupydoos fenyn.

4.

Gesuikert van fisave,
Ziet men al hier vergaderen,
De meisjes bly van geest,
Zyn voor de Iongmans niet bevreest,
Zy lopen in de nagt,
Als diana lag te slapen,
Zy zyn zo onbedagt, bis.
Als zy worden verkragt.

5.

Ik heb wel twintig jaer,
Gebleeven maagd met eeren,
Ik heb zo meenige keer,
Gestreeden al voor myn eer,
Het was my wel belast,
Myn maegedom te houden,
Ging ik zeer laet na huis, bis.
Myn moeder maekt gedruys.

6.

Myn moeder boos en quaed,
Ging aen het vloecken en aan 't kyve,
Om dat haer dogter gaet,
Trouwen met een Zoldaat,
Den zabel op de zy,

Hem snaybaen in de arme,
Het nykussen aen een kant, bis.
Het spinnewiel in de brand.

7.

Als men dan is getrouwd,
Leert men de exercitie,
Met een stok op u lyf,
Gy bent een zoldaete wyf,
Onder het regement,
Van zo veel brave mannen,
Zy zyn zo wel bekent, bis.
Onder het regement.

8.

Oorlof dan voor het lest,
Het zyn al verkeerde wegen;
Ik raedje maer ten best,
Blyft liever op jou nest,
Tot 'er een jonkman uit liefden,
U komt aen spreeken,
Wees maer verblyd, bis.
Op zo een goede tyd.

De Dolle Waareld.

Op een Aangename Wys.

1.

Wat is de minnevreugd,
In de zoet Ionge jeugd,
O dolle waereld vol van ongenugten,
Myn kupido die heeft myn hert doorwond,
Eer ik myn bloemetje van u had laten plukken,
Leefden ik altyd in groten vrolykheid,

En nu moet ik klagen tot myn ongelukken,
Dat ik myn eerlyke naem ben kwyt.
2.
Maer nu is 't gedaen,
Nu moet ik dolen gaen,
O Iuffrouw Venus gy hebt myn eer gestolen,
O gy moordenaer van myn Ionkhert,
Engelin zoet ik hoorde u droevig klagen,
Maer al u klagen dat agt ik niet,
Gy kwam by my met zulke lose vlage,
Maer om te brengen in zo zwaer verdriet.
3.
Nu zit ik in 't verdriet,
Maer gy agt het niet,
Had gy u bloemetje wat beter waergenomen,
Gy en zou niet wesen in zo zwaer verdriet,
Weg valsche minnaer hoe durft gy zo spreeken,
Daer het altoos was myn zoete lief, myn kind,
Daer 't eenig woord dat gy tot myn kwam spreken
Was ik ook aenstonds tot liefde gesind.
4.
Ionkman neemt u lanzet,
Steekt myn van lit tot lit,
Want gy hebt nu myn beste pand ontstolen,
Maer [sa] zo lange tyd heb op gelet,
Zus zoete lief ik hoor u droevig klagen,
Maer al u klaegen dat agt ik niet,
Gy zult de eerste en laatste ook niet weesen,
Die door minne pyn raekt in groot verdriet.
5.
Nu heb ik myn lust,
Aan u schoon kind geblust,
Nu wil ik heen gaen trekken na Mastrigten.

Of na swol, daer leven wy als dol,
Ach minnaer zoet zult gy myn verlaten,
Daer gy my gebragt hebt in groot verdriet,
Laet my het zien of het niet meer kan baten,
Want zo te scheiden dat gaet maer zo niet.

6.

Om zo heen te gaen,
Dat moet gy niet bestaen,
Ionkman laet my dog niet langer wagten,
Stel dog meer belang in u fatsoen,
Wat zou dat zyn als gy myn ging verlaten?
Dan was ik gesteld zeer disperaet,
En dan zou een ieder myn kunne haten,
Wel wat bleef ik dan in een slegte staet.

7.

Wel waerom gaf gy,
U beste pand aen my?
Dat ik in u teere schoot zou komen,
Ik heb schone maegd, myn lust geboet,
Wyl ik 't heb gedaen, zal 't nooit van u scheiden.
Daer is op trouw myn lief myn regterhand,
Wy zullen zamen leven met ons beiden,
Daer is op trouw een ring van diamant.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.

Ik ben 'er de groene straetjes,
Zo dikmaels ten einde gegaen,

Dat ik 't myn Liefje moeten laten,
Dat hebben myn Vrienden gedaan.

2.

Ik zal haar nooit verlaaten,
Al waaren zy nog zo boos;
Ik zal haer gedagten weesen,
Tot dat ik sterf de dood.

3.

Niet langer als gisteren avond,
Kwam ik voor myn zoete liefs deur,
Ik zei 'er wel Betje doet open,
Doet open, ik sta 'er veur.

4.

Ik doe u voorwaer niet open,
En ik laet u voorwaer niet in;
Gaet na huis en legt u te slaepen
Daeris 'er een ander lief in.

5.

Is daer een ander Lief inne?
Dat ik u niet spreeken mag,
Dan wensch ik u voor het laatste,
Nog eens een vrolyke nagt.

6.

Maer Betje als gy komt te trouwen,
Schryf my dan maer eens een Brief,
Als ik op u Bruiloft mag komen;
En kiesen een ander zoete lief.

7.

Gy zult op myn Bruiloft niet komen,
Gy zult op myn Bruiloft niet zyn;
Daer zyn wel andere Ionkmans,
Die in de gratie zyn.

8.

Het schuitje is myn omdreeven,
De ankers waren niet vast,

Myn Liefje is myn ontvreeden,
Ik heb 'er niet wel opgepast.
9.
Wel is 'er uw Liefje ontvreden,
Heb jy daer niet wel opgepast,
Dan moet jy een ander Lief zoeken,
En houden ze beter vast.
10.
Wel Betje als gy komt te kramen,
Wie zal 'er voor Vader staan,
Wel Iantje dat zal ik u zeggen,
Uit de dingen by my heeft gedaan.
11.
Wel Betje zult gy my dat zeggen,
Wie de dingen by u had gedaen?
Dan moet gy wel agtien weeken,
Onder de Geboden staan:
12.
Wel Betje als gy komt te sterven,
Ik zal u gedatelijk zyn,
Ik zal op u Grafsteen schryven,
Hier legt een Hoertje van myn.

Het te laat Berouw van een Jager.

Op een Aardige Wys.

1.
Daar zou 'er een Iager uit jagen gaan,
En uit jagen zo zoud' hy gaan;
En hy vond 'er niet te jagen,
Als twee overschone Maagden,
En de jongste dat was myn lief.

Goeden avond zy hy, goeden avond alle by,
En de jonsten die moet met my,
Gaen wandelen door het groene,
Langs de schone linde Bomen,
Daer de geele goude Roosjes staen.

3.

Den dag die verdween en den avond die kwam aen,
Deese Maget was moe van gaen;
Op een stoeltje liet zy haer zette,
Op een beddetje liet zy haer legge,
Want de slapenstyd kwam aen.

4.

't Was 's nagts omtrent, het was midden in de nagt,
Deese Maget de Iager ontsag,
En zy zei 'er wel Iagertje koene,
Laet ons wandelen door het groene,
Ziet den klaren dag die komt aen.

5.

Het is 'er voorwaer den dageraet niet,
Maer het is 'er de maneschyn,
En kom keer u nog eens omme,
Myn overschone Bloeme,
En kom spreek een woortje met my.

6.

Ik keer my niet om, of ik sprak hem niet aen,
En zo zynen wy opgestaen?
Wy trokken aen ons mooije kleeren,
Om van malkander te keeren,
Om van elkander te scheiden gaen.

7.

Dees Maget kloekmoedig sprak de Iager aen,
En zy zei wat hebt gy gedaen;
En nu hebje by my geslape,
Reine Maget hebt gy my gelate,
Reine Maget zo als ik was.

8.
Dat ik nu reine Maget gelaten heb,
En dat is 'er al uw eer,
Want gy bent nog zo jong van Iaren,
Wilt uw magedom nog wat sparen,
Adie tot op een ander keer.
9.
Oorlof dan Iagers wie gy zyt,
Als gy slaapt by een Ionge meid,
En al zyn zy wat jong van Iaren,
Wild haer magedom nog wat sparen,
Dat het u daer na niet en spyt.

Samenspraak tusschen een Jager en een Herderin by haar spinnewiel.

Stem: Vaart wel myn alderliefste gepresen.

1.
Lest met het krieken van den dage,
In het zoet en edel meysaisoen,
Vond ik my geheel geneegen tot jage,
Door Bosse, Velde kante en Groen,
Van verre zag ik een schoon Herderinne,
Digt by haer woning in een groene Wey,
Die op haer wiel zat besig te spinne,
Zy zong een lied tot lof van my. bis.
2.
Ik zy myn alderschoonste Vrindinne,
En zyt gy voor geen Iager verschroomt,
Hoe zit gy hier alleenig te spinne,
Onder het gelommert van het geboomt,
Die door hun loose strikken en netten,
Stelle 't Gevogelte al in den dwank,

Wilt dog op my u zinne niet zetten,
U confersatie wyt ik geen dank. bis.

3.

Schoon Herderin aanhoord myn gebeden,
Neemt my voor u leerling aan,
Ik zal my tot uwen dienst besteeden,
En ook het Iagen voor u laten staan,
Gaat liever by een ander te schoole,
Daar zyn 'er die spinne in 't Land,
Het is myn Moeder bevoole,
Dat ik my voor schade of schand. bis.

4.

Myn Engelinne en Lief uitverkoren,
Ik ben den handel in 't boek van vlas,
Mits ik ben uit een spindre geboren,
En dat myn Vader en ik klaar was,
Ik stel my naar u wil en gebeden,
Houd dan waarde de Blom van 't vlas,
Dat zy word met geen voeten betreden,
Zy is boven al het Gewis. bis.

5.

Lief deeze troost dat is myn verlangen,
Ik kies u Meesters tot een Vrouw,
Ik laat Iagt en het Vogels vangen,
Want geen warande min ik als jou,
Laat ons dan tot spinne bereyden,
Naar onse plicht u hulpe voldoen,
Tot dat de dood ons zal doen scheide,
Schoon Herderin een zoen in ´t groen.

Een Lied op de doortogt der Schelde.

Op de wys: Van de paarde Ryders.

1.
Sinjeur, Sinjeur de Schelde,
Die gy zo dikwils aenziet,
Eer dat gy trok te velde,
Het diend tot u verdriet,
Want die vergulde Stroomen,
Die brengen u in de schand,
U hoop dat zyn maer droomen,
Het is een gesloten gat.
2.
Holland, Holland, vol streeken,
Vol van eenvoudigheid,
Sinjeur vol van gebreeken,
En vol van eenzamheid,
Holland die heeft behouden,
Door zyn siptilligheid,
Sinjeur gy moet gaen dwalen,
De Schelden zyt gy kwyt.
3.
Laet ons, laet ons bemerken,
Wat hier al is belagt,
Wat ons mag versterken,
Het is waerlyk belagt,
Antwerpen zal floreeren,
Met hun staet en pragt,
Sinjeur gy gaet mankeeren,
Het is nu al te laet.
4.
Kredit, Kredit, verlooren,
Daer by u doorvaert kwyt.

Prosyn en alles verlooren,
Dat heeft u ook misleid,
Dat gy door al het zweeven,
Van de Negotiant,
De groote Bankzoetieren,
Zyn altyd voor de hant.

5.

Helaas, helaas verlaten,
Wat nu ons gedaen?
Niemand komt ons te baten,
By wie om troost gegaen,
De schelden zyn gesloten,
En dat al voor altyd,
Sinjeur ik wil u groeten,
Gy zyt de Schelden kwyt.

6.

O Zottin, o Zottin ô dwasen,
Met al u geraes,
Wild van de schelde niet praeten,
Draegt over haer de rou,
Holland met al zyn schatten,
Heeft het u al verdooft,
Blyft in de staet wat praeten,
Ie zyt daer van berooft.

7.

Hoe kan, hoe kan het weesen,
Dat gy nog niet word wys,
Hebt gy dan niet gelesen,
Artikels van Parys,
De Vreede is gesloten,
Dat doet u grote pyn,
En wist uit wedde of loten,
Of gy gekult zou zyn.

8.

Ga heen, ga heen ga zotte,
Gy zyt te vriendelyk,

Wild met de Schelde niet spotten,
Holland dat is de wyk,
De Brusselsche Scheepen die varen,
En dan voor hunne vragt,
De vragt die zyne vol zotten,
Adieu Sinjeur genagt.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1.
Met dees zoeten kermis tyd,
Mietje doet open Mietje doet open,
Met dees zoeten Kermis tyd,
Mietje doet open ik ben bereid,
Om te geven myn hand op trouw,
En zo met lusten, in vreugd te rusten,
Door de liefd' als man en vrouw,
In u Hof zonder druk of rouw,
Met dees zoeten Kermis tyd,
Mietje doet open, Mietje doet open,
Met dees zoeten Kermis tyd,
Mietje doet open,'k zal zyn verblyd,
2.
Wie hoor ik hier voor myn deur,
Die heeft geroepen Mietje doet open,
My dunkt het is een Serbiteur,
Met bloempjes zoet van geur,
En dan die met deese tyd,
In myn Hof planten, en 't alle kanten,
Door de liefd' en minsaemheid,

Besproeijen, ja, Mietje met vlyd,
Met dees zoeten, enz.

3.

Mietje doet open laat m' in gaen,
Ik ben een Kerel net als een perel,
Ook van geld zeer zwaer gelaen,
Mietje doet open en ziet my aen,
Ik ben eenen Hovenier,
Die wel kan zaijen, en ool wel maeijen,
Mietje voldoet my dat plysier,
Want uwen liefsten die is hier,
Met dees zoeten, enz.

4.

Lief ik hoor uwe spraek,
Wie heeft u geroepen Mietje doet open,
Lief ik hoor uwen spraek,
't Baert my een zoet vermaak,
Kom nu dan ook met liefste zoet,
Maer binnen treden, ik ben te vreden,
Mietje gy verheugd heel myn gemoed,
Ziet wat de liefde doet,
Met dees zoeten, enz.

5.

Mietje hoe zoet is 't in u Hof,
'k Zal die planten, van alle kanten,
En die vercieren tot u lof,
Met bloemekens van edel stof,
Mietje myn lief myn Engelin,
Laet ons nu danssen en vlegten kransen,
En uwen Hof is naer myn zin,
Laet me altyd blyven daer in,
Met dees zoeten,enz..

6.

Ach myn liefsten Hovenier,
Zo g'had geroepen, myn hof was open,

Trekt daer in, neemt u plaisier,
Mietje wat vreugden vind ik hier,
'k Zal naer reden en behoor,
Daer bloempjes plukken zonder verdrukken,
My zyn zamen nu accoor,
Mietje ik doen wel myn devoor,
Met dees zoeten Kermis tyd,
Mietje doet open, Mietje doet open,
Met dees zoeten Kermis-tyd,
Mietje doet open ik ben verblyd.

Een Nieuw Lied. Zamenspraak tusschen een Hollandsch Meisje en een Matroos.

Op een Aangename Wys.

1.
Lest ging ik met myn Schuit op Zee Laveeren,
En Borias gunden my goede wind,
Ik zag van verre voor my avanceeren,
Een Hollands Meisje ja een Schippers Kind. bis.
2.
Ik zag dat zy in 't varen haer snel spoeden,
Maer ik vaerde nog snelder aen,
Ia ik myn Schuyt zo deftig wel aen roeyden,
Tot dat wy kwamen boort aen boort gegaen. bis.

3.
Zo haest zy zag dat myn matroose, kleeren,
Zy wel maetjen wat bent gy voor een gast
Ik zy schoon maegd om by u te verkeren,
'k Ben een matroos die vaert met zeyl en mast. bis.
4.
Zyt gy een matroos zo zy dat Hollands meisje,
Konde gy wel varen met den bezeilden mast.
Za wilt gy met my varen voor een reisje
Gy zyt een die my wel past. bis.
5.
Haer zoete woorde die myn hert bedwonge,
Ik heb onse bootjens straks aen malkaer geklast,
Ia ook met vreugd in haer schuitjens gespronge,
Alwaer ik platte de wel bestierden mast.
6.
Den mast geregt was 't zeil begon te waijen,
Wy volgen zame met vreugd de Zeevaert in,
Zy riep matroos za laet de vlag maar waijen,
Nooit vond ik beter Stierman naer myn zin. bis.
7.
Ik regte de mast zo met vlag en zeilen,

Ik stierder de Schuit als waren Schippers gast,
Ik vaerden met haer wel dertig mylen,
Waer dat zy klom zo aerdigop de mast. bis.

8.

Door den guren wind en velle dondervlage,
Wierd onse mast tot twee drymael geveld,
Het onweer heeft daer alles zo verslagen:
Zy riep Matroos ag ik ben zo onsteld. bis.

9.

Ia ik ben zo bang zy, zy myn lief Matroosje,
Ik ben zo vervaert brengt my weder aen Land,
Ik schenk u voor loon een zoet hollandsch roosje,
Nog tien Ryxdaelders Geld op de hand. bis.

10.

'k Roeiden weer ons Schuit al door de baren,
Dat wy gelanden zo aen een hoog plyn,
Wy wenste daer malkander welvaer,
Zy was content ten kost niet anders zyn. bis.

Een Nieuw Lied.

Stem: uw purpere gloed.

1.

Waerom vergeefs dat ik zal vrolijk kwee[le]n,

Terwyl dat myn hert niet meer in vryheid is,
Zingt vry die uwe Ziels-voogdes mogt streelen,
Maar laat my aan myn stille droefenis bis.

2.

Weent Ogen, weent, beweent die felle slagen,
Ik ben alles kwyt, verliessend myn, Iris,
Vergeeft aan myn het geen myn hebt omdragen,
Of neemt het al dat myn nog overig is: bis.

3.

Neemt vry myn hert maar neemt 't van geen ander,
Maar zo 't is dat gy komt veranderen,
Op het ogenblik neem ik in mynen weer. bis

4.

Wat moet ik doen Iris om u te winnen,
Wild gy myn bloed het is vaardig om te vlien,
En zo myn bloed niet kan voldoen u zinnen,
Wild gy my dood? gy hebt maar te gebien. bis.

5.

Maar na myn dood zult gy myn lot beschryven,

Maer ag helaes, komt dan uwe smert,
Zelfs zal de min U op myn Grafplaets leijen,
En u ween doen om dit getrouwe kind. bis.
6.
Dan myne smert zullen getuigen dragen,
De Vogelen, de Bosschen en het Wout,
Ia de Eccho zelf zult gy kunnen vragen,
Hoe steeds myn hert op u min vertrouwd.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

1.
Waer of thans Annetje nu al zit,
En hoe het kind het heeft,
Of dit myn dorige minnewit,
Zo vergenoegd als ik leef,
Geloof ik verlaet zulk een Vriendin,
Als gy eens denkt aen myn,
Aan al myn weldaen en aen myn min,
Moet gy Lief hopeloos zyn.
2.
Gedenkt aen uwe goeije tyd,
En al man gunst bewys,
Wat ik u schonk uit minne vlyt,
Hoe kostelyk ook van prys,

Wat gy begeerde wat gy zag,
Niets was voor myn te veel,
Met eenen kus, niet eenen lag,
Valdee gy myn geheel.

3.

Besiet in een uw Huis al uw cieraed,
De vrugten van de min,
Kleinnoden, en al uw verraed,
Besiet het eens vrindin,
Gaet Rhynland straks in 't rond,
De Maes, Amstel en 't Spaer,
Zegt my of gy een plaesje vond,
Daer gy zulks niet werd gewaer.

4.

Tref nu de straf der Trouwloosheid,
Beklaeg nimmer u lot,
Want al uw list en uwe loosheid,
Strek uw tot schande en spot,
Streel nu weer met geveinsde min,
Een die u opregt bemind,
En ziet of gy beter vind,
Aan u voorleeden Vrind.

5.

Vaert wel ò trouwelose Minnaeren,
Vaert wel in eeuwigheid,
Dit is de laatste Minneles,
Die u word toegeweid,
Ik ontrok myn ziel van uwe band,
Daer op was aen gehegt,
Wat list of moeite gy inspant,
U word myn min ontzegt.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

Ik hoorde lest een Dogter,
Die haer stond al in haer deur,
Zy liep al by haer Moeder,
En zy maekte groot getreur,
Ach moeder hoord my aen,
En Wilt my wel verstaen,
Kan ik geen Vryere krygen,
Wel het is met my gedaen.
De Moeder zegt wel Dogter,
Stel dit mear uit uwe zin,
Gy ziet de geen die paren,
Het gaet zoet in 't begin,
Maer op het lesten werd,
Die zoetheid niet als smert,
Daerom hoord naer myn reden,
En in myn raed volherd.
Wel Moeder van u reden,
Waer gy my al voor wilt gaen,
Ben ik niet wel te vreden,
Zy staet my geensins aen,
Maer veel Ouders hier,
Vergeeten hun plaissier,
Zy zyn van twintig jaren,
Al getrouwd: ach wat dangier.
Wel Dogter uwe woorden,
Heel myn hart en ziel doorsnyd,
'k Zal u de beenen breeken,
Voor u schandelyk verwyt,
Zo doet dan uwen zin,
En trouwd door dwase min,

Maer en 'komt my niet klagen,
O gy gekke malle zottin,
Maer korten tyd na desen,
Zo werd [d]erz' Dogter een Paer,
De bruiloft werd gehouden,
Zy [g]aat op geen misbaer,
Den Speelman die zat op dak,
Het gaet op het gemak:
Daer viel hy van de zolder,
En al zyn snaeren brak.
Daer kwam een groote rusie,
Grouwelyk in 't openbaer,
Tryn[is]e kreeg twee blauw oogen,
Door een zalig nieuwe jaer,
En een dikken neus,
Stond dat niet genereus,
Zy vliegt al van de trappen,
Zy barst als een water d[...]eus
Zy loopt regt by haer moeder,
Om te klagen haer verdriet,
Zy sprak wilt my aenhoren,
Nooit u dagen is 't geschied,
En dat eenen Man,
Hy slaet my stram en lam,
Ach wil myn raed dan geeven,
Ach ik sterf daer van.
Sa dogter wilt vertrekken,
Maekt u maer gaeuw uit myn huis,
Hier en valt niet te gekken,
Of ie maken groot gedruis,
Had gy myne raed gedaen,
Gy waerd in geen getraen,
Bedenkt gy nu myn woorden,
Wat ik u zei voortaen.
Wel Moeder nooit u dagen,
En is u zulks geschied,

Ik kan het niet verdragen,
Want ik heb te veel verdriet,
Sa dogter gaat maar aan,
En wilt niet blyven staan,
Ik estimeer geen Kinders,
Die haar Ouders raad versmaan.
Kan ik geen troost bekomen,
Wel het is met myn gedaan;
Had ik maar waargenomen,
En myn moeders raad gedaan:
Maar als het is te laat,
Wel dan roept men om baat,
Ik zal myn kruisken dragen,
In verduldigheid en smaat.
Oorlof dan voor het lesten,
Wel gy Dogters wie gy zyt,
Wagt u voor zulke nesten,
Word niet zo ligt een vrouw,
Dan komt g'in geen rouw,
Gelyk ik ben gevaren,
Neemt exempel aan myn trouw.

Van een Harderin.

Op een Aangename Wys.

1.
Ach Engelsche Harderin verhoor myn al,
Laat my by u slapen in uwe stal,
Ik heb my verlaat me jagen in het wout,
Die nagt komt my plagen en hiet is droevig koud.

2.
Ach myn lieve Iager wat maekt gy alhier,
Geeft uw de Diane in 't woud geen kwartier,
By my verblyven dat kan niet zyn,
Myn deur is gesloten en laet niemand by myn.
3.
Ach Engelsche herderin houd liefste kind,
Uw ongunstig ogenblik had myn ontzind,
Als ik uw kost hebben die minderen de pyn,
Het woud wil ik myden een herder wil zyn.
4.
Ach my lieve Iager zo laet in de nagt,
Heeft uw vrouw Venus by myn gebragt?
Als ik u kon hebben en minde, die plaeg,
Wilt hebben een herderin zo komt dan van daeg.
5.
Engelsche herderin waerom dog stout,
Is uw hartje dan nu nog van hout,
Dat ik myn ging leggen dat was voor myn spot,
Adieu schoon herderin nu reis ik weer voort.
6.
Ach myn lieve Iager wat vraag ik 'er naar,

By nagt bent gy gekomen dat is niet klaer,
Een ander te lieven ik wensch u veel geluk,
Gy durft niet meer komen in myn herders hut.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

Sa Vrienden komt in 't ronden,
Wat ik breng voor den dag,
Geschied en ondervonden,
't Was een Visiet-dag,
't Zal dit niet verzwygen,
Ziet dat gy dit wel vat,
Van zes-en-dertig Wyven,
Waren dronken en zat.
Men zag die Vrouwtjes zwieren,
Gy wilt die zaek verstaen,
Een Viesiet-dag te vieren,
Daer was een Vrouw in de kraem,
Het was maer om te smullen,
Gesoden en gebraed,
En alle viese grillen,
Komen daer van op straet.
Die Vrouwtjes waren binnen,
Schier van verstand beroofd,
Een Falie die zy daer hingen,
Een Vrouw daer op het hoofd,
Die Vrouw als eenen vromen,
Zy daer de schone was,
Met eenen stoel geklommen,

Sat boven op de kas.
Een vot tusschen haar tanden,
Zo als men een kindje geeft,
't Was als een Offerhande,
Nooit schoonder klugt geweest:
Dan gingen zy aan dansen,
Zy riepen op Sinjoor,
Van viva zo de Fransen,
Ieder deed zyn devoir.
Maar twee drie jonge knapen,
Die kwamen die al te zien,
Met vreugde en vermaken,
Sprongen te kamer in,
Iacobus zonder spreeken,
Vist in de Koffi moor,
En 't buur had uitgeseken,
Dompten als eenen smoor.
De Vroutjes aan het drinken,
Zy riepen also ras,
Ik laat een ieder denken;
Van die Verkens bras:
Zo en geeft hy my geen wonder,
Die Vrouwtjes zagen vies,
Zy riepen wel wat drommel,
Maar 't was al Menschen pis.
Die wyven aan tempeesten,
Het wiert daar als een hel,
Zy zagen bleek als geesten,
Vielen daer op zyn vel,
Zy hielpen daar malkander,
Greepen Iacobus aan,
De een riep tegen de ander,
Zyn broek wierd afgedaan.
Maar Iacobus gy moet weeten,
Gy wierd daar overmand,
Ia nog zyt gy gesmeeten:

Tot op het Ledekant,
En klesten op u kaken,
't Was agter op u bil,
Maer al die and're zaken,
Hoord wat ik zeggen wil.
Wy moeten hem nog uitligten,
Al met een brandende kaers,
Zy riepen zonder zwigten,
Van agter aen zynen naers,
Met het hemslip in de handen,
Zo kreeg hy daer zyn straf,
Geen vlugger in ons landen,
Snyd hem de kamer af.
Hy was zo vol rouragie,
En bidden om pardon,
Hy riep dan niet als gratie,
Dan kwam hy uit prison,
Liep op de straet al klagen,
Wel ag wat droevig kruis,
Wel zes of zeven dagen,
Eer hy kwam uit zyn huis.
De tweede viel aen gruisen,
Dit liet daer menig zugt,
Hy dagt ik moet verkuisen,
En nam aldaer de vlugt,
De manke zonder spreeken,
Het was nog een geluk,
Van hals of been te breeken,
Hy viel over zyn kruk.

Tryn had liever een goede zatte Man, als een die niet als grimmen en kan.

Stem: Ik heb een en twintig Vryers gehad.

Ik hoorde lest vier Vrouwtjes klagen,
Van hunne kwelling ende plagen,
Tryn met Lyntje, en Susyntjen,
En daer by Anne kaet, met veel praet
Tryn die zei ik heb eenen zatte Vent,
Maer ik ben daer nog al mee kontent,
Al dronk hy hem zat, viel op zyn gat,
'k Heb nooit geen rusie iets of wat, dit of dat.
Heeft hy zomtyds eens gedronken,
's Avonds gaet hy leggen ronken,
Naer het slapen, geeuwen gapen,
Krygt hy voor zynen loon, het zermoon,
Ik zeg Ian gy zyt een zotte pry,
Hy zeg Tryn en ziet niet zuur op my,
Ik zal meer doen, met goed fatsoen,
Dan geeft hy my nog een zoen, de kapoen.
Daer mee gaet hy aen het werken,
Om zyn keuken te versterken;
Heele weeken, zonder spreeken,

Maer altyd Tryntje zoet, schep maer moet,
Lijn die zy gelukkigheid pry,
Dat ik zo gelukkig was als gy,
Mynen zatten vent, is een Serpent,
Die niet als rasen is gewent, Seldrement.
Lyntje sprak 't zijn droevige plagen,
Maer de mynen wil my slagen,
Ik moet zwygen, en de nygen,
Al is hy vol en zat, boven dat,

Snagts moet ik zomwylen uit mijn bed,
Nog jenever halen dat is net,
Ik zit in den hoek op zijn versoek,
Hy smyt met zynen hoet, of broek, dat is kloek;
Anne-kaet sprak voor 't leste,
Gy zijt alle drie de beste,
Zotte mannen, Peer of Iannen,
Het is nog eens gedaen, en vergaen,
Hebt gy rusie van de zatte Man,
g' hebt 'er zomtyds grote vriendschap van,
Maer ik Anne-kaet, weet geenen raed,
Schoon mynen drinkt of slaet.
Hy zou wel gernaalen pellen,
Graentjes zout en erten tellen,
Ik moet buigen, en getuigen,
Alles na zijnen zin, zonder min,
Hy is veel te gierig dat hy drinkt,
Hy grimt meer als hy danst of springt,
Oorlof dogters dan zoekt eene man,
De beste die men geven kan, Peer of Ian:

Klaaglied van een Minnaar over de dood van zyn Minnares.

Stem: Sinjeur de Schelde.

Ik heb, ik heb verloren,
Myn zoete Engelin,
Myn lief mijn uitverkooren,
Die stond in mijnen zin,
Zy is my nu ontnomen,
Als door de bleeke dood,
Nooit is my overkomen,

Zulk een droefheid groot.
Haer oogjes zijn gesloten,
En haer rode mond,
De dood heeft haer doorschoten,
En myn jonk hert gewond,
'k had haer myn trouw bevolen:
In min en deugdsaemheid,
Maer nu moet ik gaen doolen,
Ik ben myn liefste kwyt.
Nu wil ik niet meer minnen,
Een ander lief als gy,
Tot dat ik myn vrindinne,
Rusten zal aen u zy,
Niemand kan my behagen!
Wy zyn voor Goon getrouwd,
Daer zig den Eccho houd.
Adieu adieu gepreesen,
Myn lief myn waerde pand,
Ik zal haest op u wesen,
Al in ons Vaderland,
Daer zal ik u beminnen,
Den Schepper onderdaen,
Daer wel myn vrindinne,
De min zal nooit vergaen.

Minne-lied.

Stem: Nieuwe Dans.

1.
Ach myn alderliefste zoet,
Staet op en doet eens open,
Ach myn alderliefste zoet,
Staet op met goed gemoed,
Ik zal u geeven myn hand op trouw,
Om te leven als man en vrouw,
Ik kom hier uit liefde zoet,
Tog mynen wil voldoet.

2.
Wie hoor ik hier voor myn deur,
Die my heeft op geroepen,
My dunkt 't is myn zerviteur,
Met bloemen zoet van geur,
Hy zal die met de zoeten tyd,
Door liefde en minsaemheid,
In myn hofken planten gaen,
Dat staet my zeer wel aan.

3.
Lief doet open want verstaet,
Ik ben een huys moop keerel,
Met wie het niet kwalyk gaet,
Maer ik ben zeer wel in staet,
Ik ben eenen hovenier,
Die kan zaeijen met plaisier,
Ik zal u hofken voor gewis,
Beplanten wonder fris.

4.
Hovernier ik hoor u spraek,
En hebt verstaen u reden,
Hovenier ik hoor u spraek,
Die myn baert groot vermaek,
Dees u grote liefde zoet,
Die verheugt geheel myn gemoet,
Daerom naer u wil beplant,
Myn hof ten alle kant.
5.
Ach hoe zoet is uwen Hof,
Ik zal het wel beplanten,
En vercieren tot u lof,
Met bloemen-meel van stof:
Ach myn liefste Engelin,
U hofken is naer mynen zin,
'k Wou dat myn zoetste spruit,
Daer nooit moest komen uit.
6.
Alderliefste hovenier,
Den hof is voor u open,
Alderliefste hovenier,
Trekt daer in met plaisier,
Wy zullen zo het behoord,
Maken zamen nu acoord,
Om te leven in den trouw,
Gelijk als man en Vrouw.

Een Nieuw Lied.

H4}*Op een Aangename Vois.*

1.
Geleid my door de woeste zee,
Waer door myn ziel verdryft waer heen,
Waer ik ga of waer ik sta;
Want u lieffelyk gelaet,
Dat zal my brengen,
Dat zal my brengen,
In een droeve staet.

2.
Nu verwenschte ik dien dag,
Toen 'k u de eerste mael zag,
Toen ik myn Ogen liet vallen op uw,
Kom dood, ruk my uit de nood;
Want ik schei van uw,
Kom nu wreede dood,
Ruk myn uit den nood,
Wat ik schei van uw.

3.
Zeg myn tog myn lieve Meid,
Wat is het dat my verleid,
Kan ik anders vertrouwen op uw,
Anders dan moet ik gaen dalen in 't graf,
Daer ons niemant,
Daer ons niemant,
Scheiden van al.

4.
Is het dan met myn gedaen,
Dan roep ik den Hemel aen,

Die zal my in myn nood bystaan,
Daer ik op bouw,
En vast betrouw,
Dat zal wel gaen.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

'k Wensch u gesondheid zoete liefste!
'k Wensch u gesondheid harte diefje!
Hoe heerlyk smaakt, hoe heerlyk smaakt,
De wyn die ik met Damon drinken. bis.
Hoe kan de wyn de liefde kweeken,
Hoe kan de wyn de min ontsteeken,
Hoe kan de wyn, hoe dan de wyn,
Hoe kan de wyn de liefde kweeken. bis.
Dat glaesje schenk ik u ter eere in,
Dat glaasje schenk ik u Koningin,
Godin ons klinke, ons kussen klinke,
Daer door bekroond gy onse min. bis.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

1. Adieu dan myn Matresse,
Adieu dan myn plaisier,
Adieu dan Minnaressen,
Want ik ve[...]iren van hier.

Wie hoor ik hier zo klagen?
Wie neemt hier zyn afscheid,
Mogt ik maar eensjes vragen,
Of horen al wie gy zyt.
2. Zoet lief 't is u Minnaer,
Die gy zo hebt veragt,
Wat zyne nu de reede?
Dat gy ten oorlog vaert,
Adieu myn lieve koosje,
Adieu myn rodermond,
Kom geef myn nog een zoentje,
Myn hert dat is doorwond.
3. Hoe bitter valt het scheiden?
Van u myn waarde pant,
Den Hemel zal u geleiden,
Weer in ons vaderland,
Dat hoop ik zal geschieden,
En dat gesond en fris.
Alle kwaad moet van u vlieden,
Dat wensch ik u gewis.

Een Nieuw Lied. Van een Boerin die haar Beklaagd.

Stem: Sinjeur de Schelde.

1.
Hoe kan, hoe kan het weesen,
Dat zo een jonge meid,
O liefde nooit volpreesen,
Schoon gy myn hert doorsnyd,
Niemand die myn komt vragen,
Of spreeken van de min.

Myn dragt mag hem mishagen,
Dat ik ben een boerin.

2.

Ik zien, ik zien een ander,
Ionkmans en dogters al,
Wandelen met malkander,
En ik moet in de stal,
Melken geyt en koeye,
Dat voor een klein gewin,
De Ionkmans myn verfoeyen,
Om dat ik ben een Boerin.

3.

In plaets, in plaets van minnen,
Of met myn lief te gaen,
Zo haest dat gaet beginnen,
Het krayen van de haen,
Moet ik met myne schapen,
Trekken ter velden in,
Daer is geen vreugd te rapen,
Voor myn eilaes Boerin.

4.

Men ziet, men ziet dog zwier,
Veel dogters in de stee,
Die nemen haer plasier,
Op Balle en assamble,
En ik gebeele dage,
Vroeten als een slavin,
Ik mag myn leet wel klagen,
Ag was ik geen boerin.

5.

De nieuw, de nieuw methode,
Waer naer een Ion[k]man ziet,
Schoentje na de mode,
E[n] ik tot myn verdriet,
Kousen en klompen stinken,
[K]om ik ten koey stal in,

De min moet my ontsinken,
Dat ik ben een boerin.

6.

Wat moet, wat moet ik lyden,
In mynen maegden staet,
Komt my de min bestryden,
Eilaes geen troost of baet,
Of dat ik zugt of weene,
Ionkmans bevat den zin,
Ik ben van vlees en beenen,
Schoon dat ik ben boerin.

7.

Geen troost, geen troost te winnen,
In alle myn verdriet,
Niemand die myn komt minnen,
Myn klagt is al om niet,
Moet my de Ionkheid haeten,
Daer ik heb trouwens zin,
Ik wil den boer verlaten,
En Kleetsel van Boerin.

8.

Adieu, adieu dan knapen,
Knegten en meisjes al,
Adieu dan koes en schapen,
Ik moet u adverteeren,
Myn baes en myn ba[e]sin,
Ik gaen in de stad logeeren,
Dan ben ik geen Boerin.

9.

In kort, in korte dagen,
Als ik na Brussel my keer,
Zat ik de mode dragen,
Maer geen kapotje meer,
En mynen kop coeffeeren,
Dat is de jongmans zin,

Men zal my carasseeren,
Als ik een juffrouw bin.
10.
Ik hoop, ik hoop te wachten,
Met eenen goeden moed,
De Ionkman van gedagten,
Of die heeft geld en goed,
Komt hy zyn trouw my geeven,
Dan ik zyn gratie win,
Dan ben ik al myn leven,
Juffrouw maar geen boerin.

Een Nieuw Vermaaklyk Lied, dat binnen Alphen is geschied, tusschen een Vryster, en een getrouwd Man genaemd Yzak en Betje.

Op een Aardige Wys.

1.
Ik ben der de Alpsche Straetjes,
Z[o] dikmaels ten einde gegaen,
Dat ik 'er myn Betje kwam zoeken,
Dat is 'er myn kwalyk vergaen.
2.
Ik zal haer nooit verlaten,
En blyven haer ook getrouw,
Al zou ik myn eige Vrouw haten,
En neemen myn betje tot Vrouw.
3.
Niet langer als gisteren avond,
Stond ik voor myn zoete liefs deur,
Ik zei 'er wel Betje doet open,
U lief Ysak die staet daar veur.

4.
Zy maekte haer deurtje open,
En laet myn aanstonds in,
Ik ging by haer legge slapen,
Dat was beide onse zin.
5.
De Liefde van dit Paertje,
Is op Alphen wel bekend,
En dat van Ysak en Betje,
Een Vryster en getrouwde Vent.
6.
Maer Betje als gy komt te kramen,
Wie zal 'er voor Vader staen,
Wel Ysak dat zal ik u zeggen,
Die de dingen by my heeft gedaen.
7.
Wel Betje als gy dat gaat zeggen,
Wie de dingen by u heeft gedaen,
Word ik van myn Vrouw gescheiden,
En dan is myn foutje bekent.
8.
Ik zal 'er u wel besorgen,
In u Kraambetje gewis,
Maer gy moet niet openbaren,
Dat Ysak de kraamheer is.
9.
Dan zouden wy moeten vlugten,
En dat heel Alphen uit,
Dan zitten wy beide te zugten,
Gy bent 'er geen Vrouw of Bruid.
10.
Ik zal U wel onderhouden,
En altijd by u zyn,
Al kan ik u tog niet trouwen,
Gy blyft het hoertje van myn.

11.
Of als gy komt te sterven,
Ik zal u gedagtelyk zyn,
Ik zal op u Graft laten zetten,
Hier leid een hoertje van myn.

Op de tegenwoordige Maas-Vreugd.

Stem: Zullen dan myn levensdagen.

1.
Liefhebbers van het Schaetseryden,
Neemd nu met uw Lief plaisier,
Al is 't in de Wintertyden,
Het is Maetsche Kermis hier,
[D]e Ysvreugd zal u behagen,
Al is het weer schrael en koud,
Men hoort daer niemand klagen,
Het is of men een Feest houd.
2.
Trompet[t]en die daer lustig blasen,
Het is gala zonder end,
Leg eens aen gy noble basen,
Ro[e]p[t] aldaer den Marketent,
Xavas, Ienever of Brandewyn,
Heb ik hier al tot u gerief,
Kom neemt een Borreltje by myn,
Ook geet bier voor je Lief.
3.
Gaet de Kramen door spanceeren,
Of langs ryden met een baerd,
De Arresleeden triumpheeren,

Het is wel besig[t]ens waerd,
Allerhande Koopmans waren,
Wind men daer heel florisant,
Wild nu geen geld hier sparen,
Hier is alles abondant.

4.

Ook Koffi Thee of Wyn te schenken,
Dat en doet men hier ook mee,
Gy kunt hier maer niet bedenken,
Men heeft de heete pons ook ree,
Daer tuimelen twee te zamen,
Men kan zien de meid haer Broek,
Hier digte by de Kramen,
Daer men koopt zoete Koek.

5.

Maek plaets uit de weg Heeren,
En heel vaerdiguit de baen,
En wil geen wedding keeren,
Twee Arten komen daer aen,
Gins ziet men wederom zwieren,
Den Huisman met zyn Boerin,
Zy gaen op 't Ys plaisieren,
Het Schaatze-ryden is haer zin.

6.

Heete Broedertjes kunt gy krygen,
Gebakken hier in de Kraem,
Wie kan zo een pret verzwygen,
't Is alles hier aengena[e]m,
Zyt gy om een Meid verleegen,
Men vindse hier mee genoeg,
Om het minnespel te pleegen,
Als men maer aan haer vroeg.

7.

Hebje Goederin te zenden,
De Vragt wagen die staet klaer,
Men heeft zig maer te wenden,

Na het dortsche Veerhuis daar,
Men ook Reituigen stallen,
Het Maasys is heel vast,
Den Hemel geeft geen ongevallen,
Dat ons de dooi verrast.

8.

't Is een lust om te aanschouwen,
Maer dat men heene kykt of ziet,
Wie zou het in huis dan houwen,
Want veel plaisier men hier geniet,
Men ziet daar Sleescheepjes vaaren,
Gedreeven al door de wind,
Men kan 't niet al verhalen,
Van het geene men daer vind.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Wys.

1.

Wat is het droevig leven,
Als men wil uit vrijen gaen,
Als men zig daer aen doet begeeven,
Doet verstand van alles stil staen,
En zyn zinnen daer op zetten,
Dan is men dog te beklagen,
Dag en Nagt minuit en uur,
Steekt de minnaer in niets als vuur.

2.

Houd u af van dese dingen,
Dan zyt gy voor 't verdriet bewaart,
Laet u van geen meisjes dwingen,
Want zy zyn valsch van aerd,
Al haer spreeken, loose streeken,

Al haer paapen, zyn maer draaijen,
Zy spreeken met u zeer fyn,
Maar inwendig puur fenyn.

3.

Meenig een doet zig nog ro[e]men,
Dat zyn liefste hem teer bemind,
Een minnaer moet dat geen liefde noemen,
Want de meisjes zyn als de wind,
Zy spreeken schoon al voor de ogen,
Maer van gedagten doen zy tragten,
Dient my een niet, dan den aer,
En raakt meenig in gevaer.

4.

Wilt gy naer een meisje lopen,
Moet u Beurs wel zyn voorsien,
Daer op is haar meeste hopen,
En dan zyt gy aangesien,
Dan zal u liefde tonen,
Maar ziet myn zinnen zal zy u minnen,
Zo word de Minnaar gesart,
Goed en Bloed weg door een valsch hart.

5.

De Minnaar doet zig zelfs verblinde,
Maer hy is tog een slaaf in tel,
Weinig Meisjes zult gy vinden,
Die het meene openhartig wel,
Daer is niet op te vertrouwen,
Zy zu[l]len u plagen Nagten en Dagen,
Maer zy meenen het dog niet,
Dat brengt veel Iongmans in 't verdriet.

6.

Zo lang gy zyt niet vast verbonden,
Leeft gy in zugten en in pyn,
Want men heeft het ondervonden,
Hoe verscheide Meisjes zyn,
Daarom Minnaars laet u raeden,

Al het lopen is geen hopen,
Op 't laest word het berouwt,
Dan komt een ander die haer trouwt.

7.

Maekt geen staet op Meisjes prate,
Want het helpt u in de ly,
Zy beloven u nooit daer by,
Het zyn ongetouwe dieren,
Die valsche Krengen kan meenig brenge,
Dat men raekt in ongeluk,
En zy leeven buiten druk.

8.

Doet gy eens u hert gevoelen,
Dat gy zyt met min belaen,
Dan gaet maer u brand verkoelen,
By Meisjes die daer vast voorstaen,
Daer zyt gy niet aan verbonden,
Hebt gy u pligten doen verrigten,
Dan gaet gy u weg dog heen,
Maer houd u nooit by een maagd alleen.

Een Nieuw Lied. Van een Matroos en een Naaister.

1.

Agter in de Ridderstraet,
Daer woonter een Meisje fijn,
Een Matroosje kan haer helpen,
Ia, ia, van valderala,
Een Matroosje kan haer helpe,
Van al haer smert en pyn.

2.

Zy lief haer minnebrief schryve,
Na de Stad Rotterdam,
Dat zy by haer Lief moet kome,

Ia, ia, van valderala,
Als dat haer Lief moet kome,
Die het Meisje helpe kan.

3.

Haer liefje in de kamer kwam,
Die zag het Meisje aan,
Hy zag het wel aen haer bruin oge,
Ia, ia, van valderala,
Hy zag het wel aen haer bruin oge,
Waer hy ze helpe kan.

4.

Hy namse in zyn arme,
Hy kuste haer roodermont,
Wel vier-en-veertig werven,
Ia, ia, van valderala,
Wel vier-en-veertig werven,
Het Meisje wierd gesond.

5.

Wat zal men 't Matroosje vereere,
Voor zyn kloekmoedige daet,
Een Kindje in de wiege,
Ia, ia, van valderala,
Een Kindje in de wiege,
Met mooi gekrult zwart haer.

6.

Maer als het kind een zoontje is,
Zal het een [M]atroosje zyn,
En klimmen in de maste,
Ia, ia, van valderala,
En klimmen in de maste,
Geen weerga moet 'er zyn.

7.

Maar als 't dan een dogter is,
Dan zal het een naaister zyn,
Dan zal ik haer late naeije,
Ia, ia, van valderala,

Dan zal ik haer late naeije,
Door een Matroosje fyn.
8.
Een Matroosje moet het wese,
Spant boven al de kroon,
Ik zal hem myn Trouwtje geve,
Ia, ia, van valderala,
Ik zal hem mijn Trouwtje geven,
Het is een braef Persoon.

Register

A.

Ach Hemel wat een rouw. *12*
Ach Christen menschen wilt aanmerken. *17*
Ach hoe schoon van wat vermogen. *33*
Adieu schoon Roselinde. *37*
Ach hoe dwale myne zinnen. *43*
Ach Engelsche Harderin verhoor myn al. *71*
Ach myn alderliefste zoet. *79*
Adieu dan myn Matresse. *82*
Agter in de Ridderstraat. *92*

C.

Christene ziele al. *25*

D.

Door het vermaak in ons genugten. *32*
Daar zou 'er een Jager uit Jagen gaan. *55*

E.

Ey Burgers voegt u wat aan myn zy. *3*

G.

Gy Jonkmans van het land. *49*
Geleid my door de woeste zee. *81*

H.

Hoe kan, hoe kan het wesen. *83*

I.

Ik droomde laastmaal op een Nagt. *11*
Ik was altyd voor u oogen. *8*
Ik groet u myn zoete Engelinne. *47*
Ik ben 'er de groene straatjes. *53*
Ik ben 'er de Alpsche straatjes. *86*
Ik hoorde lest een Dogter. *69*
Ik hoorde lest vier vrouwtjes klagen. *76*
Ik heb, ik heb verloren. *77*

K.

Kan men wel iets zoeter vinden. *34*

L.

Laatsmaal als ik lag en sliep. *6*
Lest met het krieken van den dage. *57*
Lest ging ik met myn Schuit op Zee laveren. *63*
Liefhebbers van het Schaatzeryden. *88*

M.

Met dees zoeten Kermis tyd. *61*

O.

O Hemel Koning groot van magt. *22*

S.

Schoonste Kint al voor u voeten. *16*
Sa vrienden komt in 't ronden. *73*
Sinjeur Sinjeur de Schelde. *50*

T.

Te Amsterdam daar staat een huis. *45*

W.

Wat hoort men in onse tyden. *18*
Wel waar of Roselinde blyft. *35*

Wilt gy weeten de Historie. *39*

Wat is de minne-vreugd. *41*

Waarom vergeefs dat ik zal vrolyk kwelen. *65*

Waar of thans Annemie nu al zit. *67*

'k Wensch u gesondheid zoet liefje. *82*

Wat is het droevig leeven. *90*

Z.

Zullen dan myn levensdagen. *41*

J.

Jonkmans hoort myn droevig klagen. *9*

Eynde.